

Keyifli Okumalar Dileriz

Binlerce kategoride milyonlarca PDF e-kitap, ders kitapları, dergiler ve romanlara platformumuz üzerinden ücretsiz ulaşabilirsiniz.

RESMİ WEB SİTEMİZ

<https://rantey.org>

Yedek ve Duyuru Kanallarımız

Sitemize erişim engeli gelmesi veya adres değişikliği durumunda aşağıdaki kanallardan güncel giriş adresine erişebilirsiniz:

- Telegram: <https://t.me/birkitapbir>
- WhatsApp Kanalımız : <https://whatsapp.com/channel/0029VbDHv8uE50Us4lvMoc0Y>

BAYAN YANI

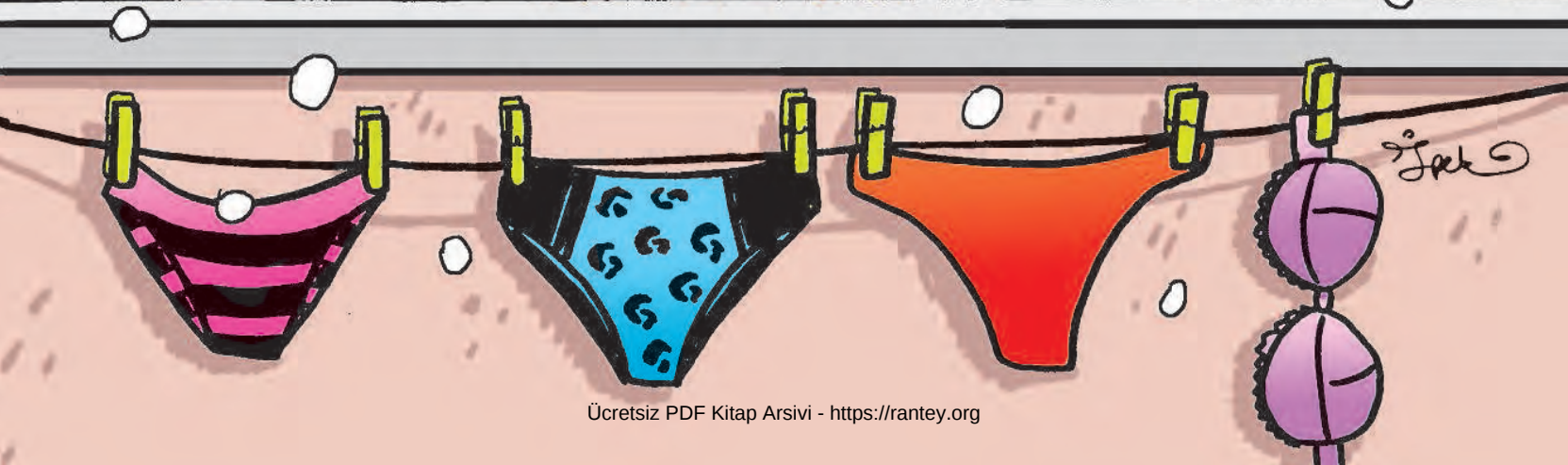
6 Farklı ayraçtan
biri hediye

OCAK • 2018- 01 • 8 TL (KDV Dahil) K.K.T.C 10 TL.

2017'DE YÜZLERCE KADIN ÖLDÜRÜLDÜ!... BİNLERCE TACİZ,
ŞİDDET, YAŞAM TARZINA MÜDAHALE OLAYI YAŞADIK!...

72

Zonguldak Filyos'ta AKP'li Belediye Başkanı Ömer Ünal'ın korumasından ilçede bisiklete binen kadınlara hakaret: "Bisiklete binerek herkesi tahrik ediyorsunuz, evle kadınsınız, utanmıyor musun?"

Son KHK'larla, terör eylemlerine müdahale eden sivillere yargı dokunulmazlığı getiriliyor.

BAYAN YANI AKTÜEL

Kadınları rahatlatan karar: Otobüste bacağıyla kadını taciz eden erkeğe saldırı suçundan iki yıl hapis cezası.

Kabataş-Taksim funiküler hattında, kendisine bakarak mastürbasyon yapan Ürdünlü Yusuf A.'yı metro çıkışı polise yakalattı. Adam yaptığığın yanlış olduğunu söyledi...

6 Farklı
ayraçtan biri
Ocak sayısı ile
hediyeiniz

"Nefes Terapisti" olduğunu iddia eden Nevşah Karamehmet bir canlı yayında "Ateistlerin göğüs kafesinde nefes yok" dedi...

Zabıta Daire Başkanı Tayfun Karalı bir zabıta memurunu bayıltana kadar tokatladı...

BAYAN YANI

BAYAN YANI

BAYAN YANI

BAYAN YANI

BAYAN YANI

BAYAN YANI

BAYAN YANI

BAYAN YANI

Bir arkadaş ne zaman "gerçek" arkadaşın olur... Tabii ki hemen olmaz... Beraber yıllar geçirmek, kahveler içmek gerekir... Bir: Her şeyini bildiği halde sana hala fal bakıyorsa...

Ona yapılan ittifaktan pay çıkıyorsan...

Depresyona beraber girip çıkıyorsan...

Artık birbirinizin sözlerine alınmayı bıraktıysan...

Diğer arkadaşlarınla karşı ittifak yapıyorsan...

Onunla olmak seni iyi ediyorsa...

Kaçan hafiften kiskanıyorsan...

Trip atabiliyorsan...

Sana değerli hediyeler saklıyorsa...

BÖYLE İŞTE...

Havva'dan Önce Lilith Vardı!..

Hablemitoğlu Ankara Enstitüsü

Prof. Dr.Şengül
Hablemitoğlu
sengul@hablemitoglu.net

"İsmim Lilith. Tanrı'nın Adem'le aynı anda yarattığını unutmak için tüm kutsal kitaplardan adını utanmazca sildiği ve cennetinden kovduğu, buna karşılık ölümsüzlükle ödüllendirdiği ve yalnızlıkla cezalandırdığı, yalnızlığını şeytanla düşüp kalkarak gideren, şeytandan olma bebekleri Tanrı tarafından katledilen, Adem'in ilk karısı Lilith'im. Tanrı'ya başkaldıran ilk kadını..." Lilith, Esra Pekin.

Hepimizin bildiği gibi, Tanrı insanı kadın ve erkek olmak üzere iki cinsten ve topraktan yaratmıştır. Erkeğin adı Adem'dir, kadının adı Lilith. Lilith Adem'in ilk karısıdır. Adem daha cennetten kovulmadan iki kadın girmiştir bile hayatına. Adem ve Lilith önce cennet bahçesinde birlikte yaşıyorlardı. Ancak, cinsel birleşme sırasında Lilith'in sırtı yere gelmekle, toprağa değmekteydi. Bu büyük bir farklılık, çünkü toprak, doğurganlığı ve üretkenliği çağırıyordu. Gökyüzü ise, tanrısal olanı, gücü... Lilith bir süre sonra bu durumu kabul etmedi. Lilith yalnız cinsel birleşmelerinde Adem'in hep üstte olmasına itiraz etmekle kalmayıp, başka alanlarda da söz sahibi olmak ve eşitlik istediğini söyledi. Adem bunları kabul etmeyince Lilith, cennetten çıkış parolası olan Tanrı'nın söylenmemesi gereken ismini söyleyerek, bile isteye cenneti terketti. Kızıl Deniz'de bir mağaraya sığındı ve cenneti elinin tersi ile itip yaşamaya başladı.

Adem pişman oldu Tanrı'ya Lilith için yalvarmaya başladı. Tanrı da, Lilith'e dönüşü için haber yolladı, ancak Lilith kararlıydı. Ne cennete ne de Adem'e dönmeyecekti. Tanrı'nın melekleri Lilith'i dönmezse her gün 100 çocuğunu öldürmekle tehdit ettiler ve öldürmeye başladılar. Böylece acı çeken Lilith, Adem soyundan gelen olası bebeklerin düşmanı olarak kendini ilan etti. Günümüzde lohusalık basması denen doğum sonrası kadınlarda görülen durumun açıklaması da böyle yapıldı.

Biz tekrar söyleneceye dönecek olursak, bütün bunlar olurken, Tanrı, Adem'e bir eş göndermeye karar verdi, ancak Lilith gibi asi olmasın diye bu kez Adem'in kaburga kemiğinden Lilith'e çok benzeyen Havva'yı yarattı. Adem, Havva'yı Lilith sanarak cennetteki hayatını sürdürdü. Ancak bu kez de Havva, paylaşım-cı davranarak cennetin yasak meyvesi elmadan ısırması için Adem'i ikna etti ve ikisi birden cennetten kovuldular.

Bütün bunları birlikte düşündüğümüzde, ataerkil kültürün erkek egemen yaklaşımlarının, Lilith'i bir canavar haline getirmesine karşın, Havva üzerinden kadınlara yüklenen olumsuzluklar da sonlanmamıştır. Üç büyük dinde de Havva'nın yasak meyve olan elmayı Adem'i ikna ederek yedirdiği, Havva'ya elmayı verenin bir yılan olduğu ve söylencelerde bu yılanın Lilith olduğu vurgulanır. Hatta, Havva'da asi olarak görünen tüm özelliklerin Lilith'in etkileri olduğu, Lilith'in kadının içindeki baştan çıkarıcı tarafı simgelediği, Havva'yı, Adem'in hiç suçu yokmuş gibi, bilgeliliğin yasak meyvelerinden denemeye ikna edenin de

yine Lilith olduğu söylenir. Lilith miti, Hristiyan ve İslam kaynaklarından zaman içinde kaybolup gitmiştir. Lilith'in yaratılan ilk kadın ve Adem'in ilk karısı olduğunu Yahudi kaynakları aracılığıyla öğreniyoruz. Tevrat'a da Sümer efsanelerinden girdiği düşünülmektedir.

Günümüzde kadının Lilith gibi görünmesi, ancak Havva gibi davranması beklenmektedir. Havva cinsel olarak pasifliği, monogamiyi, kendini kurban eden bir anneliği, mutfağı ve çocuk odasını temsil ederken; Lilith eşitliği ve hakları, cinsel olarak aktif olmayı, hazzı ve çocuk istememe hakkını temsil etmektedir. Havva kutsalı, Lilith fahişeyi simgeler. Bu mitle ilgili hem *Alper Hasanoğlu'nun yazdıkları, hem de **Esra Pekin'in Lilith kitabını okuduğumdan beri düşünüyorum; Adem – Havva - Lilith efsanesinde, asıl sorumlu, Adem'in, doyumsuzluğu, iktidar düşkünlüğü, Tanrı'nın eşit yaratımına bile itiraz edecek kadar bencil tavrıdır. Ayrıca Lilith'in direnişi; sonrasında Adem için yaratıldığı söylenen Havva'nın yasak elmayı Adem'le paylaşması

ile hem Ademi hem de kendisini yakması ilginçtir. Her durumda cezalandırılan Adem olsa da, zulüm gören Havva ve Lilith olmuştur yazık ki... Sanırım Lilith daha akıllı ve cesurmuş.

Ve, Tanrı'ya bile rest çekip Adem'i yapayalnız bırakmak her ne kadar Havva'nın varlığında çok da işe yaramasa da, her şeye rağmen Lilith olmaktan yanayım. Ancak anlaşılan o ki, Havva da yasak elmayı Adem'e yedirerek kendini de egemen olanı da cennetten kovdurmuştur. İşte bu yüzden diyorum ki, Lilith olunmalı, bu adamları bir biçimde o cennette bir başına bırakmanın yolu bulunmalıdır. Çünkü bu adamlar ne Havva ile ne de

Lilith ile birlikte yaşamayı hak etmiyorlar. Geçtiğimiz 2017 yılında Mayıs ve Ekim ayları arasında 206 kadın öldürüldü, 159 kadın cinsel şiddet uygulandı. Şort giydiği, açık giyindiği ya da sigara içtiği için 16 kadın saldırıya uğradı 53 bine yakın kadına koruma kararı çıktı. Kadın sığınma evlerinin sayısı 300'e ulaştı. Bu durumda, erkeğin yeryüzünde patriarkal Tanrının bir temsilcisi olduğunu, Lilith'in kötü ilan edilmesi ile 'kadını özellikler'in hem psikososyal olarak tabulaştırıldığını ve hem de erkeğin bu özelliklerden korktuğunu söyleyebiliriz ve buna da "Lilith Kompleksi" deniyor. Lilith'ten korkan erkeklerin, bu korku ile hissettikleri yetersizlik duyguları sonucunda ortaya çıkan narsistik öfkeleri var. Kadına yönelen şiddetin temelinde kökleri binlerce yıl öncesine giden kısmen kadın düşmanlığı (mizojini) varsa, kısmen de bu öfke var. Zaten kadın düşmanlığını da bu öfke besliyor. Böylece şiddet yalnızca kuşaktan kuşağa aktarılma ile kalmıyor, aynı zamanda toplumda normalleşerek yaygınlaşıyor. Bu durumda, kadınları öldürmeye kadar giden şiddetin ve bu şiddet karşısındaki ceza indirimlerinin anlaşılması da çok zor değil sanırım.

* Alper Hasanoğlu, 2017.

<https://www.gazeteduvar.com.tr/yazarlar/2017/06/30/lilith-kompleksi/>

**Esra Pekin, 2016. Lilith, Sel Yayıncılık, İstanbul

Ezgi'nin Cinnet Kutusu

Ezgi Aksoy

• 2018'in ilk ayına girdik, hadi bakalım kazamız mübarek olsun. Geçen ay dileklerimizizi söyledik, diledik, evrenin sessizliğine yolladık ama; bir dilek daha varmış aklımda dillendirmeyi unuttuğum, onu da şimdi söyleyeyim: 2018 umarım bir "liderler yılı" değil de "insanlar yılı" olur. Çünkü görünüşe göre bir büyük dünya kavmi olarak zincirleri değil, liderleri kaybetmekten korkuyoruz asıl.

• Kitap fuarlarında adam dövülen, beğenilmeyen yazıları yüzünden yazarları linç edilen bir yerdeymişiz meğer. Linç kültürü sudan daha akışkan, çamurdan daha yapışkan ve belli ki kuru çalıya düşen kıvılcımdan daha tehlikeliymiş. Gerçekten de karanlığa baka baka sonunda karanlık da bize bakmaya başlamış meğer. Gündeminizi, söyleminizi lincin pençesinden kurtarın ne olur. Herkes en önce kendi "söz"ünden sorumlu!

• Neden mi bahsediyorum? **Aslı Tohumcu**'nun **Bavul** Dergisindeki yazısına tepki olarak başlayan sonra da linçe dönen hadiseden. Mesele bir toplu iğne başı kadardı, büyüdü, büyüdü dev bir kar topuna, sonra da adeta bir çığa dönüştü. Yazarı hiç tanımayanlar, bir kalemde kendisini sildi attı falan... Ben de beğenmemiştim yazıyı, biraz irite edici bulmuştum, lakin bir kenara koyup geçmişim, olmuştum bitmişti. Çünkü beğenilmeyen tek bir yazı ne Aslı Tohumcu'yu kötü bir yazar yapar, ne de taciz konusunda defalarca söz söylemiş bir yazarı linç etmeyi haklı çıkarır.

• Taciz, istismar ve şiddet konusunda laf söyleyecekler için başka seçeneklerimiz de mevcut. **Kampanyalarımız sınırsız yani.** Misal taciz haberlerinde tacizciyi değil taciz edilenin görselini paylaşan gazeteler; taciz edilenin gece dışarıda olduğunu, mini etek giydiğini ya da güldüğünü özellikle ve ısrarla belirten yayınlar; kadınları aciz karakterler olarak sunan, habire iteleleyen, tepeleyen diziler; ağzını her açtığında kadın düşmanlığı saçan siyasiler; sosyal medyada espri yapacam diye ayrımcılık, kadın düşmanlığı ve iğrençlik boyutlarını zorlayan moron sosyal medya fenomenleri... Daha sayayım mı?

• Sokağa çıkmadan iki kere düşünceğimiz zamanlar... Yeni bir **KHK** ile darbe girişimi ve devamındaki terör eylemlerine müdahale eden sivillere ceza muafiyeti geldi. Yolda yürürken "ne bakıyon lan **FETÖCÜ**

gibi" diye biri saldırsa, "aferin koçuma!" diye sırtını sıvazlayacaklar. Yani komikli bir şey söylemek istiyorum, ama bulamadım hani.

• Devlet Bahçeli de "ne var bunda?" demiş. Gerçi sen de haklısın, bu sizin için pek yeni bir uygulama sayılmaz ne de olsa.

• Memleketin iyice tadı kaçtı, **Japonlar** gibi zencefil turşusu mu yesek napsak.

• Çukur dizisi içerdiği öpüşme sahneleri için ceza almış. Bana kalırsa o diziyi dair tek güzel ayrıntı, o öpüşme sahneleri. Çünkü onun dışında sadece ağır ve yab-bış yabış bir **testesteron** fırtınasından ibaret dizi. Çayı bile raconla içiyorlar. Raconsuz laf söylenmiyor, kapı bile açılmıyor. Patır patır adam dövülüyor, vuruluyor, kadınlar eve kapatılmış falan ama olsun tabi. Çünkü kültürümüzde öpüşmek yok bizim, diğerleri ok. **Nema problema!**

• Aralık ayında büyük felsefik tartışmalar da döndü gündemimizde, sırf linçlere gark olmadık, hakkını yemeyelim. Var olan bir maddenin gerçekten var olup olmadığını tartıştık mesela. Maddenin maddeliği, elle tutulur gözle görülür olmasına rağmen, var olduğumuz gerçeklikte kapladığı yer falan tartışıldı. **CHP**'nin ortaya çıkardığı **Man Adası** belgelerinden bahsediyorum.

• Nerdeee o eski belgeler? Eskiden **Kılıçdaroğlu** bir belge göstereceğinde ülkede hayat duruyordu, kimileri koltuğundan oluyor, kimileri de bir süre ekranlara bile çıkamıyordu. Peki noldu da belgeler sökmez oldu? E seyirci alıştı çünkü, o oldu.

• Geçenlerde kuruyemişçideyim, o meşhur köşede en tepede kafeste asılı olan televizyonlardan var; **CNN Türk** açık, haberlerde de **CHP**'nin gösterdiği **Man Adası** belgeleri var. Kuruyemişçi dedi ki, "bunun da başka bi numarası yokmuş, anca belge gösterson" Sanki yetenek yarışması. Artık bir dahaki turda ağzıyla kuş tutup ayağıyla pedal çevirirken bir de başının

üstünde top çevirir de belki azıcık memnun olursunuz.

• **Kılıçdaroğlu**'nun açıklamalarının ardından **İçişleri Bakanı Soylu**'nun ağzından bal damlıyordu. "Boynuna ne takacağınız göreceksin" felan demişti kendisi. **Ertuğrul Özkök**'e de değişik tavsiyelerde bulunmuştu. Öfke bir hitabet sanatıydı ya, artık resmi bürokrasi dili de oldu hamdolsun.

• Birkaç gün önce **astronotlar** İstanbul'un uzaydan çekilmiş fotoğrafını paylaşmışlar, **Twitter**'da dönüyordu. Aslında

çok sakıncalı bir fotoğraftı, çünkü kuzeyde kalmış bir avuç bir yeşillik gün gibi ortada öylece savunmasız duruyordu. Maazallah birileri görececek diye ödüm koptu. İstemsizce "ört, ört, ört şunu" diye bağırışım inan olsun.

• **Rıza Sarraf**'ın itirafları, akıl sınırlarını zorlayan miktarlarda paralar, bir yanda vergisiz ticaret belgeleri falan var; bir yanda da işçiden fedakarlık bekliyoruz diyen bakanlar, bütçesi olmadığı için kitap alamayan bir **Kültür Bakanlığı** falan... Tüm bu olanlar karşısında da bi her şeye feryad eden bir kesim var; bir de benim gibi **hissizleşen** bir kesim. Ben uyuştum artık, ya da duyargalarım falan tıkanıp çünkü kafamın içindeki idrak dairesinde daha fazla

alim yapamıyoruz şuan. Zaten bir sürü dosya yığılmış vaziyette, hala idrak edilmeyi bekliyor.

• Çok meraklısı olduğumdan değil, ama bir **TC** vatandaşının hala Amerika'ya

gidemiyor olması biraz kafama takılmıyor değil. Biz de demişiz ki, “**bak biz de askıya alırsız ha vizeleri**” demişiz. **Matrix**'te vardı, “**vurmayı denemeyi bırak, vur!**” İşte öyle bir şey...

• **Emine Erdoğan** demiş ki, “**en büyük tehlike makamların sarhoşluğuna kapılmaktır.**” Eğer amaç **mavi ekran** verdirmekse, bravo o zaman. E çünkü **mission completed!**

• Amerika'nın **Kudüs** hadisesini **Trump**'a yamaması bence tesadüf değil. İşler karışınca “**zaten Trump biraz şeydi yani, ay afedersin, deliceydi ehehe**” diyecekler gibime geliyor.

• Küçük bir şehrin üç din, iki ırk ve bir sürü devlet tarafından paylaşılamamasını hala anlamış değilim. Ama kime sorsan herkesin derdi eşitlik, barış falan.

• ABD, **BM**'deki **Kudüs** görüşmelerinde “**kabul etmeyenleri unutmayacağız**” dedi açıkça. İşe bak! Sanırsın **Kudüs Idaho**'nun **Rocky Dağları** bölgesinden küçük bir kazası. Biri de çıkıp “**pardon da hemşerim, sen kimsin?**” demiyor.

• Trump “**ödeme yapmayan NATO ülkelerini Rusya'ya karşı korumayız**” demiş. Bir an **Çukur** dizisinin yeni fragmanını izliyorum sanmışım, meğer haberlermiş. Koruma tabi reis, istersen korursun da, racona ters tabi.

• Kuzey Kore lideri **Kim Jong-Un** “**İsrail'i tanımayız**” dedi diye bir kesim insanımız bir aşka geldi. İyi de canım kardeşim, yarın bir gün kafası atıp gene atom bonbasını kafamıza kafamıza salladığında napacaksınız?

• **Ayın fotoğrafı:**

• Meltem Cumbul'un **Semih ve Nuriye**'yi ziyareti ne kadar şık bir hareketti.

İnsan sanatçısını da böyle zor zamanlarda tanıyor işte. Kimi tokların sofrasında, kimi de birilerinin açlığını paylaşıyor işte...

• Cumhuriyet davasında gene bütün sanıkların tutukluluklarının devamı kararı çıktı. Bu sefer **Ahmet Şık**'a savunmasını bile yaptırmadılar. Parmaklıklar ardına tıktılar, hala korkuyorlar.

• Avicanna Hastanesi, yüksek ateşle hastaneye gelen çocuğun adı **Çayan** olduğu için tedavi etmedi biliyorsunuz. Neymiş efendim, solcu ismiymiş. Demek ki **Hipokrat** yeminine güncelleme gelmiş. Şöyle diyor güncellemede, “**aşağıdaki isimler hariç**”

• Yeminli doktorlar hastalara bakmazken, **Emel Korkmaz** sessiz sedasız **Afrika**'da bir köyde **Ali İsmail Korkmaz Vakfı**

adına su kuyusu açılışı yaptı. **Emel Korkmaz**; acısını, öfkesini, yüreğini karanlıklarda bırakan yasını dönüştürdü. Kurduğu vakıfla tüm acısına rağmen hayatta kalmanın ve birilerinin elinden tutmanın yolunu arıyor şimdi. Önünde saygıyla eğiliyorum! Herkesin üstesinden gelemeyeceği bir yoldasın Emel Anne. Yolun aydınlık olsun...

• Araştırmaya göre beyaz yakalılar öğün atlıyor, fazla mesai yapıyor ve yedi saatten az uyuyormuş. **Yasemin** adlı kullanıcının bir tweet'i vardı; “**6 aydır işsizim; gözaltı torbalarım gitti, saçlarım gürleşti, cildim düzeldi, anksiyete bitti. Yaşlanıyorum sanıyordum meğer çalışıyordum.**” Meğer çok haklıymışsın vesselam.

• Birileri gene **Ayasofya**'da namaz kılama girişiminde bulunmuş. Ben kendimi bildim bileli üç-beş yılda bir böyle bir hadise yaşanır. Hayır napacaksınız gerçekten Ayasofya ibadete açılrsa? Ayasofya'nın görkemli kubbesinin altında, bütün gün yatışıp pinekleyeceksiniz, tataklarınızı yere serilecek ipek halılara falan süreceksiniz.

• Trabzon'daki **Ayasofya Müzesi** de otele çevrilmiş, turist gelmedi diye şimdi Trabzonlu esnaf şikayet ediyormuş. Al bak güzel kardeşim, aynı şey İstanbul'daki Ayasofya'da da olacak. Bi sakın olsanız keşke.

• Ayın alıntısı: “Arzulanan ya da küçük görülen her şey, kadın bedenine

konumlandırılıyor.” **Kenyalı sanatçı Wangechi Mutu.**

• Türkiye'deki müteahhit sayısı, **Avrupa**'nın toplamının on katıymış. Yau nerede yaşıyor bu Avrupalı acaba, çadırda falan mı? Vay zavallılar, vah! Halbisi bizde neredeyse bina başına bi müteahhit var. İşte medeniyet, işte ilerleme, işte modernizite!

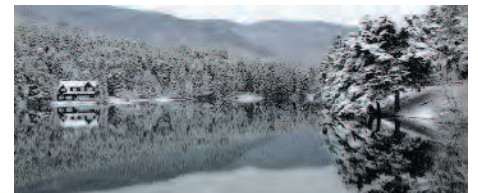
• Yemek yapmadığı gerekçesiyle eşi ve oğlunun üzerine kaynar su döken zat, serbest bırakıldığı gibi sadece bir ay evden uzaklaştırma cezası almış. Mahkeme, adamı resmen eşi iyileşene kadar uzaklaştırmış. Bu süre zarfında evde yemek olmazsa gidip lokantada falan yesin de mağdur olmasın diye düşündüyse demek ki.

• Anaokulundaki möhtaşem tiyatroyu gördünüz değil mi? Oğlanlar paçalarını sıvamış, kızlar ayaklarını yıkıyor, kimisi hamur açıyor falan... Ağaç yaşken eğiliyor tabi, sizin de bir bildiğiniz var, görüyoruz biz.

• **Ayşe Kemal İnanç Kız Anadolu İmam Hatip Lisesi** felsefe öğretmeni **Ercan Harmancı**, twitter'dan “**Bir genç kızın vücut hatlarını gördükten sonra şeytan size üflemezse ya erkekliğinizi ya da imanınızı kaybetmişsiniz demektir**” buyurmuş. Bu şahsa göre genç kızları taciz etmek imana uygun! İşin tehlikesi de burada, şeytanın üflemesinde değil yani.

• **Gölcük Tabiat Parkı** imara açılıyor. Tatil köyü yapılacak. Tepkiler üzerine **Orman ve Su İşleri Bakanlığı** da açıklama yaptı ve inşaatın **ağaç kesilmeden** yapılacağını iddia etti. Bir de ülkemizde bilim ilerlemiyor diyorsunuz. Adamlar var olan maddenin üstüne yeni madde koymayı ve ikisini de kaybetmemeyi vaad ediyor. E siz tüccar adamsınız, bunun patentini de alın da sonra **NASA**'ya satarsınız.

• **Hatay Müftüsü Hamdi Kavillioğlu**, “kız çocukları ergenlik çağında evlendirilmeli” demiş. Minnak bir bilgi daha, artık bu müftünün nikah kıyma yetkisi var. Söyleyeceklerim bu kadar.

• **Saffet Umul** adlı bir zat, ismi hiç lazım değil bir tv kanalında, “**Sakal bırakmayan erkeği kadın zannedip başka düşüncelere girersin**” buyurmuşlar. Yani kadın olsa neyse diyor, sakalsızsa erkeğe de halleniriz diyor. Taciz bizim için bir saldırı biçimidir diyor. Bir cümleyle tüm yobazlık tarihini yazıyor ve tekrarlıyor işte...

• **Rıdvan Dilmən**, “**Erdoğan parkasız Deniz Gezmiş’tir**” demiş demesine de, bence baltayı taş vurmuş. Sor bakalım bi Cumhurbaşkanımız Deniz Gezmiş’le aynı cümle içinde geçmek istiyor mu?

• “**Müzik Haramdır**” bildirisi dağıtıldı, İTÜ öğrencileri de enfes bir konserle

karşılık verdiler bu hadiseye. Müziğin, sinemanın, sanatın olmadığı bir coğrafyada nefes dahi alınamayacağını

düşünenlerdenim. Müzik, terk edilmemesi gereken en önemli cephelerden biri. Hafife almayın!

• **2005-2013 yılları arasındaki tüm ALES** sorularının çalındığı gündemde. Yardımcı doçent ve doçent unvanlı akademisyenler dahil 20 bin kişi şüphe altında. Bu ne demek? Hakkı yenmiş bir 20 bin kişi demek. Yalandan yaşanmış 8 akademik yıl demek. Bir ülkenin görüp görebileceği en büyük eğitim skandallarından biri bu. Ama noluyor? Kılışdar belge açıkladı diye dolar oynadı sanan emmiler kahvede tavlâ atıyor hala. Benim de ruhum sıkışıyor ama yapacak bir şey var mı, yok...

• **2500 ışık yılı uzaklıkta Güneş Sisteminin ikizi** bulunmuş. Zaten **Kepler teleskopu** son zamanlarda sık sık dünyanın ikizi gezegenler bulup duruyor ve beni üzüyor. Bir insan bir yandan “dünyaya geç geldim, 60’larda genç olmak vardı” deyip bir yandan da “erken geldik dünyaya başka gezegenlerde koloniler kurulacağı zamanda doğacaktık” der mi ya... Sayın Kepler, benim dengemi bozmayınız!

• **Papa “şeytan gerçek bir kişi ve ismi ve soyismi var”** diyor. Vay zalım! Yahü madem biliyorsun kim olduğunu be adam, yapsana bir **exorcism** de hepimiz rahatlayalım.

Gökçeada’ma Dokunma...

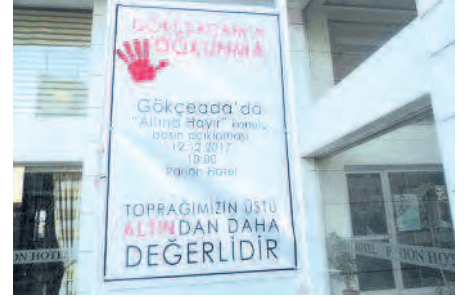
Sevgili okurlarım sizlere çok sevdiğim adamın güzelliklerini defalarca anlattım. Bu ayki yazımın amacı sizlere adamın güzelliklerini tanıtmak değil adayı ve üzerinde yaşayan canlıları bekleyen felaketleri anlatmak, sizden yardım ve destek istemek. Çaresizliğimizi haykırmak.

Bildiğiniz gibi Gökçeada veya İmroz Türkiye’nin en büyük adası. Sualtı milli parkıyla, ki **Türkiye’nin ilk ve tek sualtı parkı**, tuz gölüyle, organik tarımı ile, su sporlarıyla ünlü, turist sayısı her yıl katlanarak artıyor. Gökçeada “**Citta Slow**” (yavaş şehir, sürdürülebilir sakin hayat) unvanını almış dünyanın tek adası.

Gıda Tarım ve Hayvancılık Bakanlığı Gökçeada ve Bozcaada’yı organik tarım adası ilan etme sürecindeyken, aklını ekmek peynirle yiyen, aynı hükümetin başka bir Bakanlığı altın avcılarını yeşil ışık yaktı. Çevre ve Şehircilik Bakanlığı, “**Merih Madencilik Şirketi**” tarafından İmroz’da altın ve gümüş arama başvurusunu olumlu bularak, ÇED (Çevresel Etki Değerlendirme raporu) sürecini başlattığını duyurdu. Haber adaya yayılınca adalıları ve ada sevdalıları, Belediye Başkanımız dahil, tadımız kaçtı. Geceleri karabasanlar basıyor ki sormayın. Çanak kale parsel parsel maden ve Termik santral projeleriyle kuşatılmışken Merih madencilik gözünü Türkiye’nin en batısına, en büyük adasına göz dikti...

Madencilik üçüncü dünya ülkelerine yaptıklarını, ki ona da karşıyız, yeni yasalarla, artık kolaylıkla bizlere de yapabilecek durumda. “Kapitalist gelişmenin” temeli doğallığın talanı, tecavüzüdür. Kapitalizmin geçerli kıldığı algılama toprağa, insana ve canlıya egemen olduğu. “Kapitalist gelişme” egemenliğini sürdürerek dünya üzerinde, yeraltını kazarak, biyotopları kirleterek, canlı varlıkları, ekosistemi öldürerek, devamlı maden ocakları açıyor. Devletler buna göz yumdukları gibi talan edilen, gerçeği yok edilen doğanın yerine maketini yerine koyma sözü veriyorlar. Halbuki geriye dönüşü olmayan bir felaket kalıyor. Artık kısır toprakta bitki örtüsü gelişemeyecek, bundan böyle yok olan ormanda hiçbir canlı barınamayacak geriye kalan parçalanmış doğa, zehirli sular... Altın madenleri ilan edilen tüm “kalkınma projelerinin” en uç noktası. Öyle ki hiç kimse çevreye ve insanlara getirecekleri felaketlerle karşı karşıya kalmak istemez. “Sarı şeytani” elde etmek uğruna insan sağlığına kayıtsız kalınıyor, ormanlar yok ediliyor, dağlar havaya uçuruluyor, sular zehirleniyor, canlıların hayatları, yaşam alanları yok ediliyor. Altın, zeytin değil ki ağaçtan toplayasın. Altın demek siyanür demek. Organik siyanür henüz icat

edilmedi altın madeninde kullanılan serbest siyanür en zehirli siyanür formudur. Altın, yüzlerce metre kazılan topraktan, parçalanmış kayalardan siyanür ile ayrıştırılarak çıkartılıyor. Toprakta veya kayadan bir gram altın için yarım ton su ve yüz yetmiş beş gram siyanür kullanılıyor. Tek bir gram için. Bir ton topraktan sadece on gram altın elde ediliyor. Bu da demek ki adama “Merih madencilik veya herhangi bir altın avcısı geldiğinde doğa talan ettikten sonra bize dev çukurlar, sıfır su ve zehirlenmiş toprak kalacak. Bu işten karlı çıkanlar sadece ve sadece yabancı şirketler. Bu yüzden madencilere:

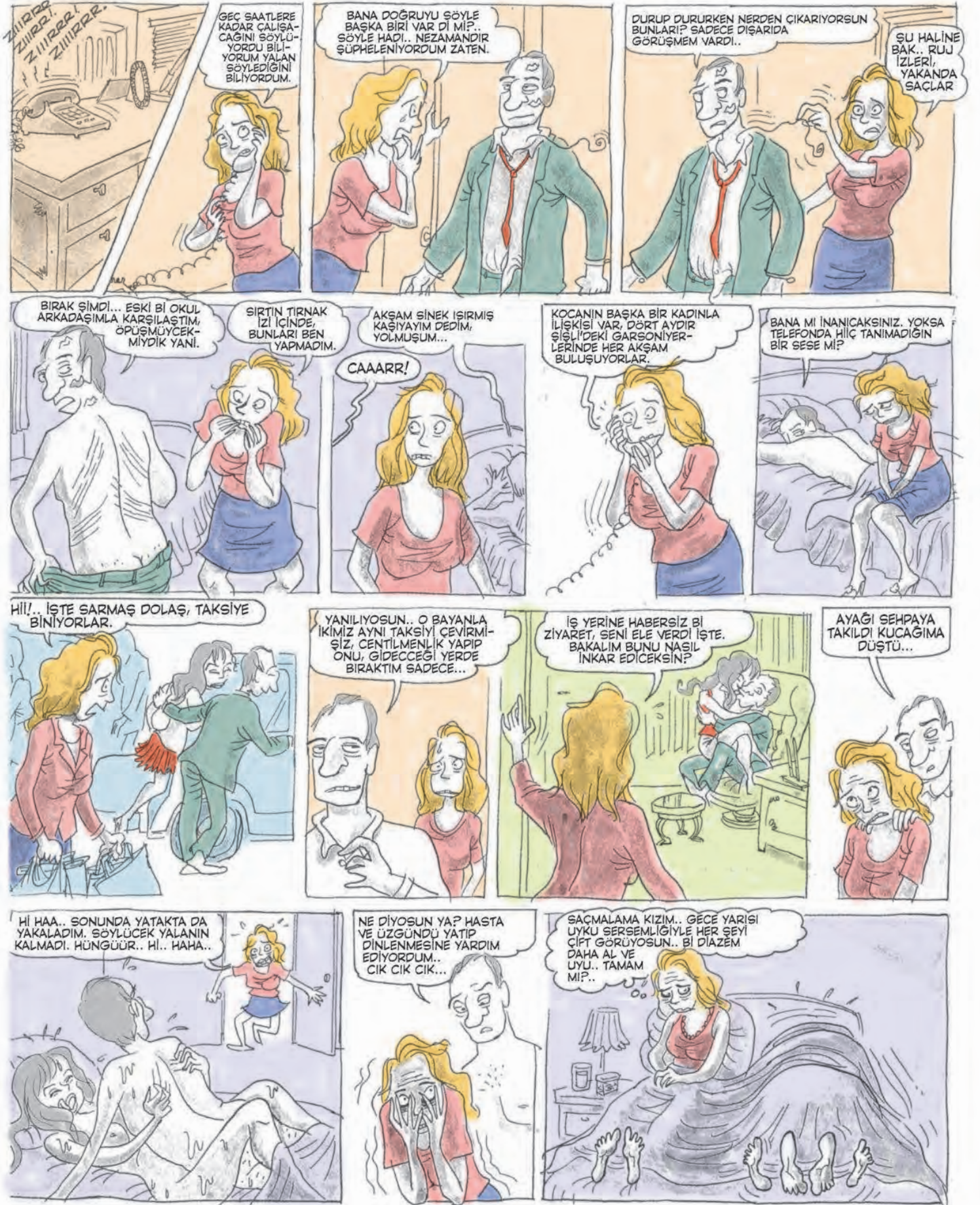
GÖKÇEADA’MA DOKUNMA diyoruz.

Ne altına ne üstüne dokunur. Hata hiçbir yere dokunma. Kaz Dağları’ndan, Efemçukuru’ndan, Cerattepe’den, Alevi evleri gibi ağaçları işaretlediğiniz Atikhisardan, Murat dağlarından, Dededağ’ından ve ahtapot gibi sardığınız her yerden elinizi çekin. Toprak anamıza tecavüz etmenize tahammülümüz yok. Umutlarımızı, gelecek kuşakların yaşamlarını öldürmenize izin vermeyeceğiz. Tüm doğaya, insana, hayvana özgürlük diyoruz. Size adadan verebileceğimiz tek şey sizin gibi yeşile düşman olan keçilerimiz.

Not: Yazımı dergiyeye ulaştırmadan Çanak kale Çevre ve Şehircilik İl Müdürlüğü’nden Çed raporunun iptal edildiği haberi geldi. Yenilgiyi kabul etmiş gibi görünseler de ruhsat hala ellerindeyken bu bizi rahatlatmıyor. Bu şirket veya bir başkası her an yeni bir girişimde bulunabilir. Bayan yanı ekibi tetikte olun her an yardıma çağrılabilirsiniz... Yeni yıla yeni umutlarla değil sinir krizinin eşliğinde girdikse de... Herkese İYİ YILLAR.

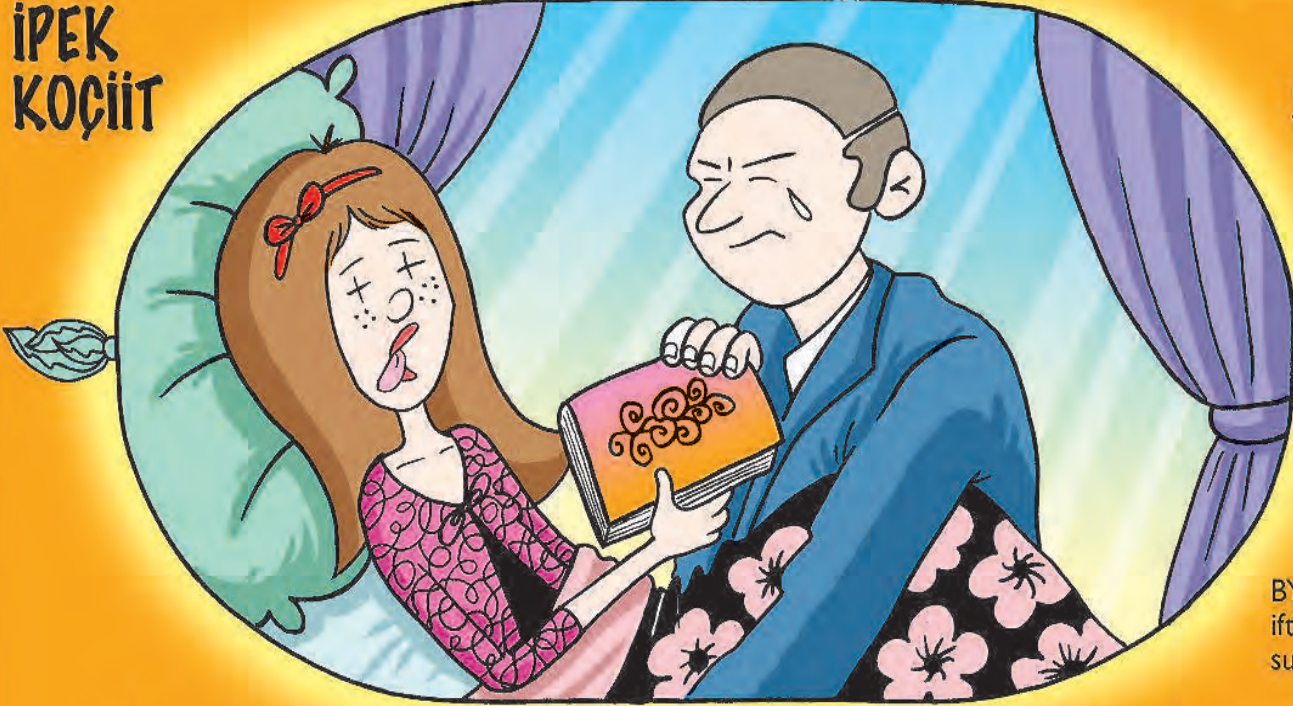
Yap-işlet-inkar et...

GÜNAY BAKIR

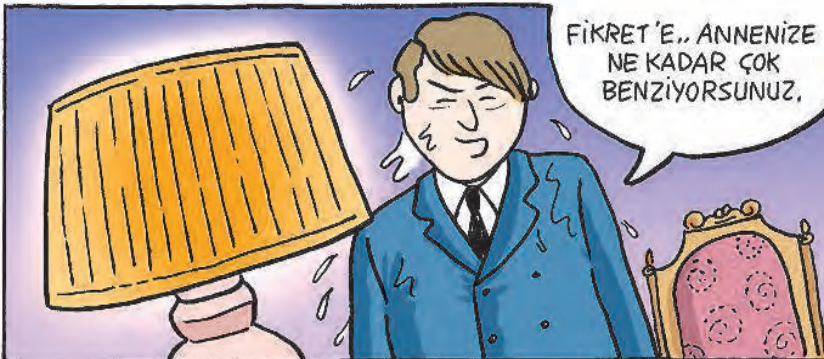
İPEK
KOÇİİT

EDİ
SUN

BY Filmcilik
iftiharla
sunar

ÖLMÜŞ BİR KADININ MEKTUPLARI

ERTESİ GÜN MUAYENEHANESİNE GİDİP SÜPRÜZ YAPMAK İSTEDİM AMA BEN ACI BİR SÜPRÜZLE KARŞILAŞTIM.. NEJAT EVLYDİ.. TENİS OYNAYAN HÜLYA AVŞAR BİLE ALDATILIYORDU NEJAT İSE KARISINI POKER OYNADIĞI İÇİN ALDATIYORDU.. ONDAN KURTULMAK İÇİN BABAM VE ÜVEY ANNEMİN YANINA GİTMEME KARAR VERDİM.

TEK TESELLİM KOCAMIN ÇOK YAŞLI OLUŞUYDU..

ARTIK ÇİFTLİKTE YAŞIYORDUK..SAİT BEYDEN Bİ KIZIM OLDU VE SÜT DOLAN MEMİŞKOLARIM İSTEDİĞİM BOYUTA GELDİLER.. BUNLAR BU EVLİLİKTEKİ TESELLİLERİMDİ..

YILLAR YILLARI KOVALADI.. DERKEN BİGÜN KOCAMA Bİ MEKTUP GELDİ.

GELMİŞLERDİ.. NEJAT SABAHLARA KADAR UYUMUYOR HER FIRSATTA BENİ SIKIŞTIRIYORDU..

NEJAT'IN OĞLU DA PEŞİMİ BIRAKMIYORDU

NEJAT SABAH KADAR KUYRUĞU YANMIŞ
İT GİBİ DOLAŞIYOR PEŞİMİ BIRAKMIYORDU..

İZİN VER HIÇ OLMAZSA
MUAYENE EDEYİM SENİ.. SAĞINI
SOLUNU ELLEYEYİM OLMAZ MI
FİKRET?..

RECA EDERİM
KENDİNİZE GELİN
NEJAT, BEN EVLİ
Bİ KADINIM,
ÇOK AYIP!..

İÇİNE KOYARSAM KAYIP
AHAHAHAHA!..

SAİT BEYİN SANA
DOKUNMASI
ÇILDIRTIYOR
BENİ!..

SAİT BEY BİR
BABA GİBİDİR...

YEKYEEA!.. NEDRET'İ SUNİ
DÖLLENMEYLE Mİ YAPTIĞIZ?

NEJAT GERÇEKTEN DÖLLENMİŞTİ.. KOCAMI
BÜYÜKADA'YA TAŞINMAYA İKNA ETTİ.. BÖYLECE
BİZE YAKIN OLDU.. ZİRT PİRT DAMLAMAYA
BAŞLADI. ÇİFTLİKTEKİ KİRLİ SEPETİNDEN KİLODUMU
ÇALAN NEJAT, KİLODUMU KARISINA YAKALAT-
MIŞ.. NEJAT HER NE KADAR SENİN KİLODUN BU
MEDIHA DEDİYSE DE KİLODUN SMALL OLMASINDAN
ŞÜPHELENEN VE İNSAN KENDİ DONUNU TANIMAZ
MI İLKESİNDEN YOLA ÇIKAN KARISI MEDIHA,
ESRA EROL'DA DNA TESTİ YAPTIRARAK KÜLODUN
SAHİBİNİN BEN OLDUĞUMU ANLAMIS.. ÜSTELİK
KOCAM SAİT BEY'E DE HERŞEYİ ANLATMIŞ!
SUÇUM OLMADIĞI HALDE KABAK BENİM BAŞIMA
PATLAMIŞTI.

DOKUNMA KARIMAAA!!
DAYIN SAYILIRIM.. KARIMLA
SEVİŞİRKEN VİCDANIN SİZ-
LAMADI MI?.. ALÇAK!!

SEVİŞME
MEVİŞME
YOK... OLSA
GAM YEMİCEM
SAİT BEY!!

SUSUN!!! BENİ
PEKMEZİNİZİ AKITMAK
ZORUNDA BIRAKMAYIN!!
DERHAL GİDİN!!

SONRA BABAN SAİTLE ÇİFTLİĞE DÖNDÜK VE BANA
TÜRLÜ İŞKENCELER YAPTI.. AZGINLIĞI BAŞINDA ÇIKTI
VE ATTAN DÜŞÜP ÖLDÜ.. YEDİSİNDE LAHMACUN,
BURMA TATLISI VE AYRAN DAĞITIP SON GÖREVİMİ
YAPTIM VE SENİ ALIP İSTANBULA GELDİM. TAM HUZUR
İÇİNDE ÖLÜCEM DERKEN İZİN VERMEDİLER YAVRUM..
ABLAM SUAT İŞGÜZARLIK YAPIP DOKTOR NEJAT'I
ARAMIŞ.. O GELİP KÜLOTLARIMI VE HATIRA DEFTERİMİ
ÇALDI.. SANA TAVSİYE SAKIN BU AİLEYE BULAŞMA!!
KÜLOT ÇEKMECENİ KİLİTLİ TUT!! ELVEDA..
ANNEN FİKRET..

Ya Çıktıysa

- Dur! Kimdir o eller havada yaklaş. Hii anne sen miydin? Tüh tam da uykunun en güzel yerinde... Kendimi "kurye kız" olarak görüyodum, elimde bi bavul dolusu para, cep telefonumda da binlerce Bitcoin yüklüydü... Hüyf, yaa anne yaa. Azcık daha soona dalsaydın odaya, rüyam sürüyo olucaktı. Bakalım kimle buluşucaktım, Türkiye'deki bağlantılarım kimdi, o bir bavul parayı kim ya da kimlere teslim edecektim? Senin yüzünden kamuoyunu günlerce meşgul edecek bir sürü soru yanıtsız kaldı... Vatanını seviyosan çekil şurdan azcık daha uyuyım.

- Şuna bak karının gördüğü rüyada bile meymenet yok. Normal bi insan olsan kendini beyaz bi gelinlikle ata binmiş olarak görürdün.

- At mı?

- Evet, rüyada at görmek kısmet demektir. Gelinlik de normal gelinlik olarak çevriliyo.

- Rahat bırakmadın ki insanı. Para dolu bavulu yurtiçi bağlantılarıma teslim edip kuryelik payımı alsaydım, o paralı halimle elbette daha hayırlı işlere girişecektim. Rüya az daha devam etse, belki de memleketin dış ticaret açığını kapatıcak hayırsever bir iş insanı olucaktım. Artık beyaz gelinlikle at mı alırdım, Mercedes ile yalı mı alırdım, damat adayı Murat Boz mu olurdu, yoksa Dikapriyo'ya benzeyen orta yaşlı olgun bi adam mı olurdu? (Şraak!) Ahı. Nooluyo be uyandık artık işte ne vuruyosun insana. İnsan doğru düzgün sayıklayamıyo bile...

- 2018'in ilk tokadıdır ben atmıyım, beyim vursun diydum ama, karıdaki dil na bööle! Çatal diil, fork lift mübarek. Dakkada bi ton lafı ordan oraya atıyo. İnsan annesine "Hayırdır anneciğim, sabahın bu saatinde" diye bi derdini sorar. Soonu uyu uyuyabildiğin kadar, nasiolsa bavuldaki paralar dövizdir değer felan kaybetmez...

- Peki peki. Hayırdır anneciğim sabahın bu saatinde. Kenti etkisi altına alan lodosa kapılıp benim odaya mı savruldu, yoksa bi problemin mi var? Hadi çekinme, açıl kızına, anlat, yastığının bi bölümü senindir, gözyaşlarınla ıslatabilirsin. Sonra da git bu odadan, uykum var.

- Sen daha dalga geç. Babanla abin yok meydanda, sabahın kör vaktinde horozlar ötüp, karga botunu giymeden sessizce çıkıp gittiler evden.

- Onları öyle. Sabahın körü, gecenin yarısı. her saatte otobüsleri var. Ama bazı beldelerde kadınlara "pembe otobüs" yapmışlar sonucunu saat 19 da kaldırıyolarmış. O bakımdan, erkeklerinkiyle bizim saat dilimimiz farklı...

- Konuyu değiştirme Sıdika. Pembe otobüs saati mi soruyoruz sana salak? Babanla abin sabahın kör vakti nereye kayboldular? Bi bildiğin varsa onu söyle.

- Bilemiyorum, babamla abim beraberce nereye gidebilirler ki? Bi ihtimal, babama rüyasında oğlunu kesmesi emredilmiş olabilir. Ekmek bıçağını alsalardı baari, öbürleri pek körelmişti.

- Hörk... Vay başımıza gelen. Gitti gül gibi kocamla konca şeklinde oğlum.

- Kız ağlama anne şaka sööledim ben onu. Bi işleri çıkmıştır, gelirler şimdi. Hem abim kendini kestiricek bi çocuk diil zaten. Alayımızı keserler de ona bişey olmaz valla.

- Şimdi bırak anneyle makara yapmayı... Bunların gidişi, başka bi gidiş ben ondan şüpheleniyorum. Sabahın köründe ayık noter aramaya çıkmış bir yüz ifadeleri vardı. Gitti onlar... Yılbaşı ikramiyesi kesin bize çıktı, baba oğul paraları kaçırıkcaklar.

- İşte sen beni o rüyadan uyandırmasan biz kaçırıyoduk paraları...

- Bak hâla dalga geçiyo zilli.

"İkibinonsekize iki seri numaralı" tokat gelicek ama şimdi suratının ortasına. İşin şakası yok, sen bilmezsin bu babanı. Yıllar evvel lunaparkta tüfek atıp oyuncak ayı kazanmıştı da iki gün eve uğramamıştı. Milyonları alınca şimdi kimbilir naapar. Erkek milletin alayı bööle zaten. Dayın da her sayısal loto çekilişinde "Bu rakkamlar bende olucaktı ki" deyip üç gün ev gelmiyomuş... Kurtulmak için fırsat kolluyo hepsi... Bıraktı bizi eşşöğleşşekler...

- Aman ben çıkıyım, şahit yazıcaklar farkındaysan babama eşşöğleşşek dedin anne...

- Derim tabi... Suç bende ki akşamdan çekiliş sonucunu öğrenip yatmadım... Ah Safiye ah... Sen ki yıllarca tutturamamış diye

kocana yanlış at yarışı tüyosu vermiş, berabere giden maçlarda zihin gücüyle gol attırıp lotoları batırmış bi kadınsın... Bok vardı erkenden yatacak, gitti dağ gibi adam...

- Kız anne boşu boşuna üzdün kendini. Büyük ikramiye felan çıkmamış bize. Abim sarhoş kafayla Milli Piyango listesi yerine bi şey sınavını kazananların listesine bakmış. Zaten bileti diil, nüfus cüzdanı seri numarasını karşılaştırmış salak. Yok yere dalaştın babamla, 84 senesinde 30 milyon isabet eden biletini "evden kaçır" korkusuyla yırttığını duyunca haliyle biraz öfkeleni tabi adam. Neyse... Oldu bi kere işte. Bak, ilacını getirdim yut şu hapı da şişlerin insin. Hadii. Yavru kuş, anne kuşa ilaç getirdi, anne kuş açsın bakalım ağzını... Du bakiim o ağzındaki ne senin ööle, nooldu ya, arbede sırasında takma dişin mi kırıldı? Kapamasana ağzını... Du bakiim ne o kız?

- Suss. Sayısal loto kuponu. Babangil tutturursa yutucam.

Dikra

Ramize Erer

İlk defa o loş bahçede dans etmiştik O'nunla. Tatlı bir ürperti bütün vücudumu yalayıp geçmişti. Bahçenin serinliğinden mi, bana dokunmasından mı olmuştu anlayamamıştım. Sonrada yumuşacık dudaklarını, dudaklarıma bastırılmış, usulca öpmüştü beni. Hayalimde... Dudaklarında bahçede birlikte yediğimiz üzümlerin tadı.

Loş bahçe hakikiydi ama... Yakıcı güneşin vurgu yaptığı, katlanılmaz sessizlikte hiç olmadığı kadar hakiki... Yokuşun başındaki evimizden çıkıp, uçşan eteklerimi kapatmaya çalışarak yokuşu koşarak inerdim. Koşarken kalbim çarpar, çarpar, çarpardı... Bahçenin demir kapısını itip açtığımda, emlakçının kendi el yazısıyla çarpık çurpuk yazıp, pencereye astığı "KİRALIK" ilanını görünce donar kalırdım. İşte o zaman gerçekten gittiklerini anlar ve ağlardım... Gözyaşlarım o terk edilip gidilen ev kadar sessiz, akar, akar, akardı gözlerimden..

Gözlerimi alamadığım yerdeki ışık havuzları kaybolmuş, şeffaf pembe güller kurumuş bütün sesler kaybolmuştu. Ne kadar süre kaldığımı bilmeden, bir ağaç gibi kıpırdamadan kalırdım o bahçede.

Birlikte tırmandığımız ağaca çıkardım sonra. Birden yapraklar yeşerir, dallar çiçeklenirdi. Eskiden olduğu gibi “Yakalayamazsın beni” derdim aşağıya gülerek. Elimdeki üzüm tanesini atarken, aşağıya, yukarı bana bakan yüzünü, gözlerini seçemez sadece, attığım üzümü yakalamaya çalışan kuş gibi açılmış pembe ağzını görürdüm, hayalimde...

Sonra da ağaçtan iner, şimdi suyu boşalmış olan süs havuzunun kenarına oturur, bakar, bakar, bakar ve hatırlardım.

O 23 Nisan günü, Dikra ile ben gösterilere katılmış, okul çıkışı ellerimize tutuşturulmuş bayraklarla doğruca onların evine gitmiştik. O hoş bahçeye girdiğimizde, Dikra koşarak içeri üstünü değiştirmeye gitmişti. Ben öylece beklerken, birden O'nu havuzun beton kenarlarında yürürken görmüştüm. Ona baktığımda “Denemek ister misin?” demişti mahçup gülüşüyle. Koşarak gitmişim yanına. Peşisıra iki tur atmış, adımlarımı hızlandırdığımda (o çok hızlıca yapıyordu) dengemi kaybedip yere düşmüş, dizimi yaralamıştım. Dizimi tutup “off çok fena, canın yanıyo mu?...” demiş, cevabımı beklemede yaraya üflemiş, üflemiş, üflemişti... Sonrada, koşup içerden getirdiği oksijenli suyla yarayı silmiş, temiz bir bezle sararken bütün çocukluk yaralarımı da şefkatle sarmıştı sanki.

Sürecek

Yetişkinliğe Kabul Töreni

Kadının başında kırmızı bir bandana vardı. Üzerine sardığı renkli kumaşın renkleri solmuş, hatta kimi yerleri sökülmişti. Zayıflığından dolayı boyun ve sırt kemikleri yerlerinden fırlayacakmış gibi duruyordu. Yüzü asık kadının koyu tenine rağmen bembeyaz olmuş yüzü... Dudakları morarmış... Gözleri öylece boşluğa dikilmiş...

*Benim adım Kanako. Enaibor-Ajjik'ten.
Burası Kenya'da Narok Kasabası'nın bir köyü.
Narok kasabası denir ama aslında Narok bir şehir.
Dikkatli bakarsanız sarı yerleri, sarı ufukları,
çalıdan ya da çamurdan yapılmış kulübelerimizi
görebilirsiniz.
Sarılara boyanmış köyümüzde...*

Kadının kiminle konuştuğu belli değildi. Hiçbir yerden, hiç kimse ile konuşuyordu... Duyulmaya, anlaşılmaya o kadar ihtiyacı vardı ki...Oysa ki şimdi de, avaz avaz bağıryor olsa da, onu kimse duymuyor gibiydi.

Kesildiğinde on yaşındaydım. Bağırdım, çığlık attım, tepindim ama yine de yaptılar. Beni inek postunun üzerine oturtular, annem sol bacağımı, komşumuz sağ bacağımı, ablam da arkamda durup omuzlarımı tuttu. Sonra orama soğuk su döktüler, buz gibiydi. Ve Koielel bacağımın üzerine oturup jiletle kesmeye başladı. Koielel korkunç bakıyor, sürekli bana kızıyordu. Ondan hep nefret ettim. Ondan hala nefret ediyorum. Çok ama çok canım acıdı. Bağırdım, avaz avaz çığlıklar attım, durmadı, hep beni azarlardı. Annem de bana yardımcı olmadı. Hepsı 'sus' dediler. Koilel önce parmağını oranın tepesine koydu ve... o acıyı anlatamam, her yer kan olmuştu. Sıcak sıcak bacağıma bulaşıyordu, her yer her yer kırmızıydı. Midem bulanıyor, her yer dönüyordu. Arkadaşlarım beni seyreliyordu ve bağırpı çağırdığım için 'ödlek' dediklerini duyuyordum. Acıya dayanamamış, onları düş kırıklığına uğratmışım. Acıma bir de utanç eklenmişti. Beni yatağıma götürüp yatırdılar ve üzerime bir örtü örtüler. Sonra evdeki diğer kadınların hepsi tek tek gelip kesilen yeri kontrol ettiler. Herkes her şey yolunda demişti o gün ama benim için artık her şey değişmişti. O günden sonra acılarım tam olarak hiç geçmedi. 14 yaşına geldiğimde beni evlendirdiler. Hamile kaldım.

Kadının anlattıkları sahne sahne canlanıyor, sonra baloncuklara dönüşüp gökyüzünde kayboluyordu. Sanki hiç olmamış gibi... Sanki olsa ne olur olmasa ne olur gibi... Sahne sahne canlanan acıların hiç önemi yokmuş gibi... Kadın anlatmaya devam etmek istiyordu, ama siyah gözlerinin içindeki acı sözlerini susturuyordu. Siyah gözlerindeki acı...

Doğumda o içimde kaldı. Onu dışarıya itemedim. Onu dışarı çıkarabilmek için beni kestiler ama çok geçti. O ölmüştü. O günden sonra ağrılarım dayanılmaz oldu, yürümekte bile zorlamaya başladım, en fenası ise kakam da çişim gibi önümden sızıyordu, bana rağmen oluyordu ve hiç kimse engelleyemiyordu. Kocam benim koktuğumu, sağlıklı bir çocuk bile doğuramadığımı söylüyordu. Sonra sonra beni sokağa attı ve yeni bir kadın buldu.

Kadının çaresizliği artık sesinden bedenine, bedeninden havaya yayılıyordu. Yayıldıkça yok sayılıyor, yok sayıldıkça bulaşıyordu sanki. Çaresizlik kadınlar arasında bulaşıcı bir hastalık gibi yayılıyordu. Hareketsizleştiren, sessizleştiren hatta bir süre sonra sizi görünmez kılan bulaşıcı bir hastalıktı çaresizlik... Ve kadın çaresizliğini dile getirmeye çalıştıkça...

Kız kardeşlerim bile beni istemedi, sadece yemek artıklarını almama izin verdiler. Köyde kimse beni evine almak istemedi, ne kadın ne erkek hiç kimse yanıma yaklaşmak istemedi. Hiç kimse bana kalacak yer vermedi. Her geçen günle artan ağrılarım yüzünden yürümekte daha da zorlanmaya başladım. Sonra sonra o kadar pis kokmaya başladım ki, kendi kokumdan midem bulanır oldu. Yemek bile yiyemez oldum. Köyüm artık benim değildi, oradakiler için ben çoktan yok olmuştum. Her gün zorla birkaç adım atarak köyden uzaklaşmaya çalıştım. Tam buraya geldiğimde acılarım dayanılmaz oldu ve yere düştüm. Acılar gitmişti, artık hiçbir şey hissetmez olmuştum.

Kadın ısrarla anlatmaya devam ediyordu. Kadın ısrarla sesini duyurmak, başına gelenlerin anlaşılmasını istiyordu. Oysa onu kimsenin görmediğinin bile farkında değildi. O ısrarla anlatmaya devam ediyordu. Acılarını hissetmemeye başladığı andan itibaren hissettiği o özgürlük duygusuyla anlatmak istiyordu. Neden yerde yattığının, başındaki bandananın neden çamura bulandığının, neden nefes alamadığının hiçbir önemi yoktu... Yeter ki hikayesini duyurabilsin... Yeter ki... 1970 yılında yaşadığı bu acıları başka küçük kızlar yaşamasını... Yeter ki kadın sünneti son bulsundu... Yeter ki...

Gözlerim artık ilerideki köyümün eğri bükü saman çatılarını görmüyor... Yaşadıklarım hiç aklımdan çıkmıyor. Akrabalarımın, arkadaşlarımın, komşularımın bana bunu neden yaptıklarını anlayamıyorum. Neden bana karşı bu kadar nefret dolu olduklarını bilmiyorum. Artık konuşmakta da zorlanıyorum sanki...

Kadın başına gelenleri yetişkinliğe kabul töreni sanıyordu. Yaşadığı yerdeki erkeklerin, klitorisi kesilmemiş kadınlarla evlenmediği bilmiyordu. Tıpkı birçok erkeğin klitorisi kesilmemiş kadınların cinsel olarak tatmin edilemeyeceğine ve herkesle ilişkiye gireceğine inandıklarını bilmediği gibi... Kadın, kesilmiş genç kızların seks yapamadığını çok iyi biliyordu, o kadar acıyordu ki... Seks yaparken çok acı çektikleri için erkeklerin kesilmiş kadınlarla evlenmek istediklerini hiç düşünmemişti. Erkekler için bakire kızlarla evlenmenin çok önemli olduğunu nasıl bilebilirdi ki... Kadın öylece cansız yatarken bazı erkeklerin, kesilmemiş kadınların dokundukları mahsulleri öldüreceklerine inandıklarını da hiçbir zaman öğrenemedi. Tıpkı bazı erkeklerin kesilmemiş bir klitorisin yılan gibi büyüyeceğine ve uykudayken onları boğacağına inandıklarını öğrenemediği gibi... Kadın başına gelenleri yetişkinliğe kabul töreni sanıyordu... Bedeni öylece cansız yatarken...

Yeni Pop
Doğudan
Yükselecek

“Fenomen”in Adı:

Dimash Kudaibergen

Ezgi Aksoy

aksoyezgi@gmail.com

“Kalbimi açarsanız, içinde müzik bulursunuz.
Beynimi açarsanız, yine müzik bulursunuz.
Ben müzikten ibaretim ve aslında sadece
çok çalışan, sıradan biriyim.”

Dimash K.

Herhangi bir Pazartesi'nin Pazartesi olduğu ne kadar tartışılmazsa, müzik dünyasını **Amerika**'nın domine ettiği de bir o kadar tartışılmaz. Hepimiz çok iyi biliyoruz ki Amerikan getto müziği dünyanın arabeski oldu ve **Beyoncé** çağımızın **Michael Jackson**'ı. Endüstriyel müziğin tarihte daha önce hiç olmadığı kadar hayatımızı işgal ettiği bir dönem yaşıyoruz. **Pop müzik** denilen hadise zaten çok yeni bir kavram, varlığı 20. yüzyılın başlarından geriye gitmiyor (aslında gerçek anlamıyla II. Dünya Savaşı sonrası başlıyor), ama buna rağmen “**sanat**” dendiğinde besin zincirinin en tepesinde oturuyor.

20. yüzyılın ikinci yarısına baktığımızda müziğin, diğer bütün sanatlardan daha çok kitleleri etkilediği ve değiştirdiği görülebilir. 20'lerin modernizmini ‘**caz**’dan, 60'ların çiçek çocuklarını ‘**rock**’tan bağımsız düşünemezsiniz. Yetenekli şarkıcılar nasıl dev idollere dönüştü ve ortalama şarkılar yapımcılarına nasıl milyonlarca dolar kazandırdı meselesi ise adeta kapitalizmin kısa tarihi gibi, hararetle ama bir yandan da kayıplarla dolu bir öykü. Tıpkı **Michael Jackson**'ın hikayesi gibi. Ya da misal; **Elvis Presley**. Devrimci bir şarkıcıydı, ama aslında tüm yaptığı bacağı oynatmaktı. Hikayesinin kalanı ise epik bir “**Amerikan rüyası**”.

Amerika'da popüler müzik kendi kendini imhanın eşiğine gelmişken ve Avrupa dünyayı etkileyebilecek popüler şarkıcılar çıkarmada geri kalıyorken Doğu ne yapıyor?

Lakin yine de unutmamak lazım **Elvis Presley**, **Michael Jackson** ve hatta **Beyoncé** gibi isimler, müzikal anlamda ya da vokal anlamında içi dolu ve değerli isimler. Ancak görüldüğü gibi üç farklı döneme damgasını vurmuş bu isimlerden sadece birer tane var ve geriye kalanların çoğu ıslanınca yırtılan kağıt bebekler gibi, aslında hiç yoklar!

Şarkı söyleyemeyen şarkıcılar, konserlerde bile playback yapan dünya starları, çalamadıkları enstrümanları çalıyormuş gibi gösterip banttan gelen sesin ritmini yakalayamadığı için defalarca rezil olmuş büyük sanatçılar ve skandalları... Berbat şarkılar, artık büyüsunü kaybetmiş vicık vicık bir erotizm, konulu pornodan az hallice müzik videoları, sahte bir feminizm, yalandan bir aktivizm ve et, daha çok et... İşte karşınızda 21. yüzyılın en etkili sanat alanı! Şu döneme bir **soundtrack** lazım olsaydı, kalçalardan ve memelerden bahsedip duran bası ve küfürü bol bir **hiphop** olurdu herhalde.

Amerika'da popüler müzik kendi kendini imhanın eşiğine gelmişken ve Avrupa dünyayı etkileyebilecek popüler şarkıcılar çıkarmada geri kalıyorken **Doğu** ne yapıyor? Aslında bir süredir müzik endüstrisinin eksenini kendine kaydırmada emin adımlarla ilerliyor. Önce **Güney Kore**'den çıkan akım **K-Pop** dünyayı sallamaya başladı. Sanılanın aksine K-Pop gruplarının neredeyse tamamı en azından ortalama düzeyde ses eğitimi almış vokalistlerden oluşuyor ve hatta pek çok grup uluslararası düzeyde gayet iyi kabul edilebilecek şarkıcılar içeriyor. Bu şarkıcılar seslerini korumada dikkatli ve konserlerde playback yapmıyorlar. Öte yandan **Filipinler**, kadın vokalleriyle iddialı. İnternette “**dünyanın en iyi belting ustaları Filipinler'de**” (belting: yüksek notalar için bir vokal tekniği) tartışmaları dönerken, Asya özgün müziğinin

volümünü açtıkça açıyor.

Zaten Doğu ile Batıyı ayıran en büyük özelliklerden birinin çalışma prensiplerindeki farklılık olduğunu düşünmüştüm hep. Hepimiz çok iyi biliriz ki Doğu bir başka çalışkandır. Doğu kendini içinde ne kadar iyi olduğu üzerinden var etmek ister; Batı ise yaşam deneyimini “hayatın tadına varma” üzerinden kurar. Doğal olarak da çalışan her zaman dinleneni geçer.

Dünya müzik sahnesi tam da böyle bir portre çizmektenken, 2017 Ocak ayında **Çin** (ve aslında dünya) yepyeni bir yetenekle tanıştı. Dünyanın daha önce görmediği bir isimdi bu ve herkesi bir anda kendine hayran bıraktı. **Kazakistanlı** genç şarkıcı **Dimash Kudaibergen**, Çin’de katıldığı **I’m a Singer** adlı profesyonel müzik yarışmasında bir anda parladı. 23 yaşındaydı, 5 yaşından beri profesyonel müzik eğitimi alıyor, 7 enstürman çalışıyor ve 6 oktava dayanan daha önce görülmemiş epik ötesi sesiyle, şurada saydığımız (ve saymadığımız) tüm şarkıcıların yapabildiği her şeyi yapabiliyordu.

1-1,5 oktavlık şarkıları düzenleyerek 3-3,5 oktavlık bir aralığa çıkaran, şimdiye kadar duyduğum en temiz ve berrak kafa sesine sahip, göğüs sesi yeri göğü inleten, tek nefeste göğüsten kafa sesine geçen, çok iyi eğitilmiş nadir kadın şarkıcılar gibi en yüksek notaları belt edebilen, arada geçiş notalarına ihtiyaç duymadan bir anda 2 oktav yukarı atlayabilen ve hemen ardından en yumuşak tonda 3 oktav aşağı inebilen bir acayip şarkıcı, doğüstü bir “fenomen”di.

Tekniği muazzamdı, hatta daha önce benzeri görülmemiş, kendi geliştirdiği özel bir tarzı vardı. **Bariton, tenor ve soprano** aralıklarına sahipti, hatta sadece sahip değil hepsine son derece hakimdi. En büyük özelliği bir şarkıyı en az iki farklı tondan söylemesiydi (bu da adeta sahnede iki kişi şarkı söylüyormuş izlenimi yaratıyordu). Çocuk oyuncu gibi ton değiştiriyor, isterse başladığı tona geri dönüyor, oktavlar ve notalar üzerinde **Katarina Witt**’in buzda kaydığı gibi kayıyordu.

Çin Pop Müzik Birliği Başkanı Fu Lin’in değerlendirmesine göre; Dimash’ın vokal ve nefes tekniği ile ses kontrolü kusursuzdu, soprano aralığına bir de **coloratura** (en yüksek soprano aralığında çok özel bir tür opera tekniği) eklemişti, **bel canto**’da da kusursuzdu (parça içinde bazı kısımların özellikle vurgulanması, daha vurgulu söyleme), **belting**’den sonra yumuşak notalara geçişte hiçbir problem yaşamıyordu, bir anda en yüksek notalara çıkıp aniden basa inebiliyordu, kafa sesi hayli güçlü ve tertemizdi; ve hatta kafa sesine bile coloratura ekleyebiliyordu. Bütün bunların yanı sıra bir de “yunus sesleri” denilen aralığa sahipti. Fu Lin bu aralığı “en yüksek oktav dediğimiz oktavın üstündeki oktavdır” olarak tanımlıyor. Fu Lin, Dimash’ın kapasitesini ve kişisel tekniğini “**tek kelimeyle epik**” olarak değerlendiriyor ve ekliyor: “**Şarkıcılık söz konusu olduğunda üç farklı teknik yapı vardır: temel teknik, süper teknik ve insanüstü teknik. Dimash, insanüstü tekniğe sahip.**”

“Asya müziği şunda Amerika’da üretilen müzikten daha iyi”

Dimash, müzik eğitiminde Asya’nın iddialı ülkelerinden Kazakistan’ın en iyi okullarında eğitilmiş, dünyanın en saygın operalarından gelen teklifleri reddetmiş ve pop müziğe yönelmişti. Pop müzik dediysem, sadece üç notalık ritmlerden ibaret şarkılar yapmak değildi niyeti. Bir röportajda dile getirdiği gibi, “**neo-klasikle popu, rock’la operayı birleştirmek ve yepyeni bir tarz yaratmak**” istiyordu.

Bu sene katıldığı **2017 Amerikan Müzik Ödülleri**’nin kırmızı halı geçişinde ona sorular soran muhabire “**Asya müziği şunda Amerika’da üretilen müzikten daha iyi**” diyebilecek kadar cesur, Çin’in en popüler müzik programında tamburasını çalıp Kazak halk türkülleri söyleyebilecek kadar kültürüne düşküncü. Okul ve yurt arkadaşları Dimash’ın müziksiz yaşayamadığını, 7/24 şarkı söylediğini anlatıp duruyordu. Yurtta gecenin 3’ünde Dimash çığırıtlarının duyulmasının olağan olduğu, ancak sonradan gelen uyarılar üzerine özür dileyip bir daha asla gece geç saatlerde şarkı söylemediği söyleniyor.

Bense bu muhteşem sesle iki buçuk ay kadar önce tanıştım. Ve kendisi; öğrencilik hayatının on yılından fazlasını solfej ve şan derslerinde, enstürman kurslarında, okul korolarında geçirmiş, kendi çapında şarkı söyleyen ve ömrünü koca sesli şarkıcılara hayranlık duyarak geçirmiş olan beni, şimdiye kadar hiçbir şarkıcının etkilemediği kadar etkiledi.

Mesleki ve hatta dünyevi anlamda ilhamımı yitirdiğim ve içinde bulunduğumuz tüm bu ahval içerisinde, kendimi motive etmekte zorlandığım bir dönemdi. Her gün “müzik haramdır”, yok efendim “dans günahdır” saldırılarıyla cebelleşirken bir de cehaletin karanlığını kendine klavuz edinmişler arasında var olmaya ve hayata dair ufak bir ilham kırıntısı bulmaya çalışıyordum.

Cehaletin övüldüğü, giderek “erdem”e dönüştüğü, çalışkanlığın ve her alanda bilimselliğin hurafe düzlemlerinden fırlamış iblisler gibi görüldüğü, kalitesizliğe alıştırılmış, hatta özendirilmiş bir ülkede nefes almaya çalışıyordum. Her çığırının şarkıcı diye televizyonlara döküldüğü, ses yarışmalarında detone seslerden geçilmeyen, “okullu değil alaylıız evelallah” nidalarıyla sürekli tekniksizliğin yüceltildiği, hayatın her alanında olduğu gibi müzikte de eğitime dair her şeye uzak durulan anlaşılması zor bir yalan içindeydik adeta. Ancak Orta Asya steplerinden gelen bu genç adam, karanlığın ortasında bir mum gibi parladı önce.

Sonra bana bir şey hatırlattı; cehalet ne kadar övülürse övülsün, erdem her zaman ve her koşulda bilgide ve çabadadır. Çünkü “Allah vergisi” yetenek ile yetinmeyip üstüne bir de çalışırsanız, ortaya mükemmelliğin bedene bürünmüş hali çıkabilir. Eğitim ve bilimin ışığı insanları “insanüstü” seviyelere çıkarabilir. Ve bizler, bu karanlığın ortasında ilhamımızı kaybettiğimizde, erdemin ışığını bulup ona sarılabilirsiniz. Çünkü müzik ve sanat; karanlıkta yolunu kaybetmekte olan bir ruh için en büyük ışıktır...

Kim Bu Dimash?

Kazakistanlı genç şarkıcı Dimash Kudaibergen, henüz 23 yaşında. Bu 23 senenin neredeyse tamamını müzikle dopdolu geçirmiş dersek yanlış olmaz. Dimash müzik eğitimine 5 yaşında piano ve dombra ile başlıyor. Dimash’ın büyükdedesi bir dombra ustası (tambura/Kazakistan sazı), annesiyle babası da eğitimi ve Kazakistan’da pek sevilen şarkıcılar. Dolayısıyla Dimash’ın müziğe olan yeteneğini keşfetmeleri uzun sürmemiş.

Büyükannesi Dimash’ı öğretmenlerin denemesi için müzik okuluna götürdüğü günü şöyle anlatıyor bir röportajda; “**Dimash’ı ufak bir teste tabi tuttuğunda öğretmenini şaşırmıştı. Bana dedi ki ‘bütün sesleri doğru veriyor, müziğe karşı mükemmel bir kulağı var, muhakkak eğitim almalı’**”. Ve böylece Dimash’ın henüz nihayete ermemiş müzik eğitimi başlamış oluyor.

Piano eğitimine başladıktan bir sene sonra piano dalında katıldığı müzik yarışmasında birinci oluyor. Yıllar içinde irili ufaklı 7’den fazla ulusal ve uluslararası yarışmaya katılmış ve hepsini de birincilikle bitirmiş.

Bunlardan en önemlisi 2015’te katıldığı **Slavic Bazaar** yarışması. Slavik ülkeler arasında hayli popüler, milyonların takip ettiği bir yarışma bu. Hatta şöyle bir anekdot var; Dimash ilk turda neredeyse tüm jüriden tam not aldıktan sonra yarı finale yükseliyor. Dimash’ın geniş ses aralığı ve kusursuz tekniği herkesi etkiliyor. Rakip yarışmacılardan birinde ise bu etki daha çok kıskançlık olarak kendini göstermiş olacak ki, Dimash’ın yarışma esnasında içtiği suya uyku ilacı karıştırıyor bu rakip. Dimash yarışmayı mikrafona tutunarak zar-zor tamamladığını ve yarı finalden sonra bir gün aralıksız uyuduğunu söylüyor daha sonra. Tabi uyku ilacı bile Dimash’ın yarı finali gene neredeyse tam notla almasına engel olmuyor.

Ortaokul ve lise düzeyinde de müzik akademilerinde eğitimine devam eden, üniversitede ise Kazakistan’ın en saygın müzik akademisinde eğitimini klasik/opera vokal ve pop vokal alanlarında sürdüren, 6 oktavlık müthiş ses aralığı ile öğretmenlerini de kendine hayran bırakan ve daha okulu bitirmeden **Astana Operası**’nda baş vokalistik teklif edilen Dimash’ın muhtemelen mesleki anlamda verdiği en ciddi karar, bu teklifi reddedip pop alanına yönelmeyi seçmesi. Astana Operası, dünyadaki en büyük beş opera binasından biri ve akustik olarak en iyilerinden kabul ediliyor. Öte yandan Kazakistan, opera alanında dünyanın en iyi ülkeleriyle yarışacak düzeyde iyi vokalistlere sahip bir ülke olarak biliniyor.

Dimash, Astana Operasının baş erkek vokalisti olmayı reddettikten sonra, **Çin**’den bir teklif alıyor. **Güney Kore**’den çıkma bir yarışma olan “**I’m a Singer**”’ın Çin versiyonunda 2017 yılında yarışmacı olması teklif ediliyor.

I’m a Singer, Batı’da **The Voice**, **Got Talent** ya da **X**

Factor gibi amatör insanların umutlarını sömüren yetenek yarışmalarından hayli farklı bir yarışma. Temel fark, tüm katılımcıların profesyonel ve kendini kanıtlamış şarkıcılar olması. Yarışma amatörler ve yoktan ünlü olmak isteyenler için değil. Ayrıca yarışmanın jürisini her bölümde stüdyoda bulunacak olan 500 kişilik bir ekip oluşturuyor. Bu 500 kişi halktan seçiliyor ve sağlam birer müzik kulaklarının olmasına dikkat ediliyor. Her biri kendini kanıtlamış şarkıcılar olan yarışmacılardan beklenen başka tarzlardan ve başka şarkıcılardan **cover**’lar yapmaları. Dilerlerse bir tane de kendi şarkılarını söyleyebiliyorlar. Tüm yarışmacılar sırayla dinlendikten sonra her bölümde gizli oylamayla oy kullanılıyor. I’m a Singer, şuanda Asya’da pek çok ülkede yayınlanıyor ve kıtanın en etkili müzik yarışması olarak kabul ediliyor.

Dimash Kudaibergen, ilk turda “**en zor beş Fransızca şarkıdan biri**” olarak kabul edilen **S.O.S.**’i seslendiriyor. Şarkı neo-klasikle operanın karışımı, hayli melodik bir şarkı. İşte bu performans, 17 milyonluk bir ülkeden gelen Dimash’ın neredeyse 1 buçuk milyarlık Çin gündemine bomba gibi düşmesine neden oluyor.

Dimash’ın S.O.S. performansı (ve aslında diğer turlardaki pek çok performansı), telafuzundaki ufak tefek aksaklıklar sayılmazsa,

televizyon tarihinde eşine çok az rastlanır bir vaka. Seyircilerin yarısını ağlatan, yarısını huşuyla aşka getiren, arka vokallerin ağzını açık bırakan ve resmen vokal yapmayı bırakarak durup sadece onu dinlemelerine sebep olan, rakip yarışmacıların şaşkınlık ve boş gözlerle ona bakmasını sağlayan bir tuhaf deneyim. Youtube'a girin ve kendiniz görün.

Dimash, yarışmada **Opera 2, Show Must Go On, Late Autumn, All By Myself, Adagio** ve kendi bestesi olan **Unutulmaz Kyn** gibi pek çok epik performansla daha imza attı ve 'I'm a Singer'ı ikincilikle bitirdi, ancak Asya'da başta Çin olmak üzere pek çok ülkede sevilen ve büyük saygı duyulan bir isim haline geldi. Öte yandan alçak gönüllülük, çalışkanlık, müziğe adanmışlık, meslektaşlarına saygı ve hayranlarına gösterdiği derin saygı ve sevgi ile büyük takdir topladı. Samimiyeti ve içtenliği, bir pop şarkıcıda görülmemiş düzeydeydi. Şarkı söyleyen şarkının ruhuna bürünüyor, adeta şarkının kendisine dönüşüyor, konuşurken 100 yaşındaki bir Buddhist rahip gibi bilge ve duru olabiliyordu. Gördüğümüz tüm idollerden daha "gerçek"ti ve olanca dinginliğiyle, koca bir endüstriye, sadece var olarak, meydan okuyordu.

2017 yılı içinde sadece Çin'de **MTV Müzik Ödülleri** ve **Hong Kong Golden Melody Ödülleri** dahil olmak üzere (Çin'in Grammy'leri olarak kabul edilir) 10 ödül kazandı. İki film, bir oyun soundtrack'ı kaydetti. **Mariah Carey** ve **Celine Dion** gibi isimlerle çalışan **Grammy** ödüllü besteci **Walter Afanasieff** ile çalışmaya başladı. Yayınladığı ilk single **The Crown**, Çin'de haftalar boyunca bir numarada kaldı ve Çin'de verdiği ilk konser sonrasında hayranları 20 dakika konser salonunu terk etmeyip Dimash'ın adını haykırarak tarihe geçtiler (Çin'de konserlerde ayağa kalkmak, aşırı sevgi gösterileri ve konser sonrası bu tür "aşırıklar" kanunen yasak).

Çinli hayranlar konser salonunu terk edemediler, çünkü **Reiki** ile uğraşan bir arkadaşımın dediğine göre, ellerinden bir şey gelmiyordu. Kendilerine engel olamıyorlardı, çünkü Dimash kusursuz tekniği ve lirik sesiyle dinleyicisinin kalp çakralarına saf ve temiz enerjilerle dokunuyordu.

Prof. Dr. Sorina Creangă'dan Dimash Ses Analizi

Dünyanın en önemli müzik akademilerinden **Bükreş I. L. Caragiale Üniversitesi** vokal ve ses eğitimi bölümü öğretim üyesi **Prof. Dr. Sorina Creangă**, Dimash'a duyduğu hayranlığı gizlemeyen uzmanlardan biri. Creangă ile Dimash hakkında araştırma yaparken tanıştım veengin müzik bilgisinden faydalandım. Ve kendisi nazikçe uzman görüşünü bizlerle paylaştı. Şöyle diyor Creanga:

"Dimash'a hayranlık ve saygı duruyorum. Dimash'ın bir tondan diğer tona bu kadar kolay geçebilmesi, mükemmel bir müzik kulağı, çok iyi bir ses eğitimi ve yüksek düzeyde çalışma gerekiyor. Ses aralığı Dimash'a yakın olan sadece birkaç şarkıcı dinledim şimdiye kadar. Ama daha önemlisi Dimash bu sesleri yaşıyor. Sadece tiz notalara değil, tüm notalara büyük bir duygu yükleyebiliyor. Bu, sadece çalışarak elde edilecek bir şey değil. Büyük bir empati yeteneği de gerektiriyor.

Dimash, La l'den (frenkans olarak 160 Hz) Do#7'ye (4224 Hz) çıkabiliyor. Doğrusu bu "yunus sesleri" frekanslarıdır. Yani altıncı oktava kadar çıkıyor ve bu inanılmaz bir şey! Daha önce böylesi yükseklerle çıkabilen bir erkek sesi hiç duymamıştım. Ayrıca Dimash monofazik sesini Sol4 seviyesine çıkarabiliyor ki, pek çok bilimsel tez buna imkansız olarak bakmaktadır. Bu konuda yapılmış tüm araştırmalar sadece dört farklı aralık olduğunu söyler; monofazik (tek fazlı), bifazik (çift fazlı), trifazik (üç fazlı) ve kuadrofonik (dört fazlı). Ancak görünüme göre Dimash ayrıca bir de kintafazik (beş fazlı) sese sahip. Ve bu tam anlamıyla inanılmaz. Öte yandan Dimash muhteşem bir ses rengine, renkli bir tınıya, güçlü bir volüme, kusursuz bir vibratoya (0,06 mili saniye) ve hiç hatasız, mükemmel bir tekniğe sahip.

Steinway tarzı, 1800'den sonra orata çıkan ortalama bir paino 88 nota barındırır. Bu da 7 tam oktav ve ekstradan birkaç nota daha demektir. Neden 88 nota, çünkü bu 88 nota dışında kalan seslerin (pes ya da tiz fark etmeksizin) insan kulağı tarafından işitilmesi ya da algılanması neredeyse imkansızdır. İnsan sesi piano üzerinden ölçülür, çünkü piano "Hz" (Hertz/ses frekansını ölçen ve notayı belirleyen ölçü) üzerinden tam doğru sesi veren bir enstürmandır. Dimash paino'da altıncı oktava kadar çıkabilmektedir.

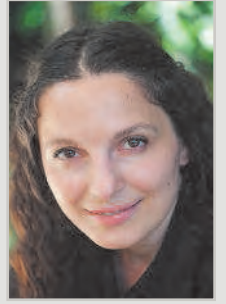
Peki Dimash bu tiz sesleri nasıl verebiliyor? Bu nöromasküler bir süreçtir ve gırtlakta gerçekleşir. Sesleri tek fazlı, çift fazlı, ya da üç fazlı basabilmek; şarkıcının beyninin verdiği emirle, kasları doğrudan ya da dolaylı olarak kontrol eden motor nöronların ayarlanmasıyla ve şarkıcının vokal tekniğiyle ilgilidir. Ve tüm bu süreç sonucunda ses telleri titremeye başlar. Aslında tam söyleyecek olursak, ses telleri titremezler; sesin frekansına uygun olarak birbirlerine yakınlaşıp uzaklaşırlar.

Mesela Do3 notasında (frenkansı: 264 Hz), ses telleri saniyede 264 kere yakınlaşıp uzaklaşırlar, bakın "saniyede" diyorum. Frekans arttıkça bu yakınlaşıp uzaklaşma sayısı da artar. Dimash'ın ses tellerinin, Do5 (4050Hz), Do6 (2112Hz) ya da hatta Do7 (4224Hz) notasını basarken saniyede kaç kez yakınlaşıp uzaklaştığını düşünebiliyor musunuz? Başka bir deyişle Dimash gerçekten de olağandışı bir "fenomen". Bu olağandışı yetiyle doğduğu, ancak yıllar boyunca çalışarak bunu daha da geliştirdiği, mükemmelleştirdiği çok açık.

Aslında Dimash fenomeni, çığlık atmak (bağırmak) ve şarkı söylemek arasındaki farkı gösteriyor bize. Dimash'a yakın bazı sesleri çıkarabilen, ancak aslında çığlık atan pek çok ünlü şarkıcı var. Dimash ise çığlık atmıyor; Dimash bu yüksek notaları, mükemmel bir vibrato ile seslendiriyor. Bu çok özel bir şey ve aslında sesin, frekansın ve yoğunluğun üçlü bir modülasyonu demektir. Böylesi şarkı söyleyebilmek için ses tellerinin kalın ve sağlam olması gerekir. Görünüme göre Dimash böylesi ses tellerine sahip ve bu olağan dışı yeteneğini, yıllarını çalışmaya ve müziğe vererek sadece korumamış, daha da geliştirmiş. Dimash eşine az rastlanır bir müzikal zekaya sahip ve çok az şarkıcıya nasip olan bir başka özellik daha taşıyor; dinleyicinin onunla iletişime geçip şarkıyı yaşamasını sağlıyor."

Türkiye'nin ilk kadın kimyageri: Remziye Hisar

**ÖZLEM
ÖZDEMİR**
info@ozlemozdemir.net
/ twitter @ozlemozdemir

Remziye Hisar, 1902 yılında 'te doğar. Zeki bir kız olduğu daha çocukluğunda anlaşılır. Öyle ki, dokuz yaşındayken Davutpaşa'daki üç yıllık Mekteb-i İptidai'yi, bir yılda, başarıyla tamamlar. Daha sonra, İttihat ve Terakki Mektebi ile Emirgan İnas Rüştisi'ne devam eder. Ancak çok sevdiği Türkçe öğretmenini Lütfiye Nigar'ın İstanbul Darülmuallimatı'na tayin olması üzerine, öğrenimini beş yıl bu okulda sürdürür. Remziye, çok başarılı bir öğrenci olduğu için alt sınıflardaki öğrencilere geometri ve matematik dersleri verir.

15 Temmuz 1919'da, okulda Darülfünun'a hazırlık açılan iki sınıflık bölümden birincilikle mezun olur. 'un kimya bölümüne kayıt olur. Kimya bölümünü seçme nedenini onun ağzından öğrenelim:

"Fen derslerinde, kanunlarda, buluşlarda hep yabancı isimler görmek beni kahrediyordu. Fen alanında bir tek Türk ismi görememenin ezikliğini, bu dalda başarılı olursam giderebilirim sanıyordum..."

Darülfünun'da kız öğrencilerin erkek öğrencilerden ayrı saatlerde ders aldığı yıllardır... Ve sınıfta sadece üç kız öğrenci vardır. Erkeklerin sınıfı ise oldukça kalabalıktır. Böyle bir dönemde Remziye, öğretmeni ve okul arkadaşlarıyla birlikte öğretmenlik yapmaya 'ye gider. Ne yazık ki aksilikler yanında bir de Bakü'de savaşın ortasına düşer... Ancak ne savaş ne Bakü'de onlara ihtiyaç olmadığını öğrenmek onu yıldırır... Bir erkek öğretmen okulunda öğrencilere ders vermeye başlar. Aynı zamanda hayatına aşk da girer. Bir davette tanıştığı Doktor Reşit Süreyya Gürsey ile evlenir. Bir gün 'nın Azerbaycan'ı işgal etmesi sonucu, eşiyle birlikte İstanbul'a döner...

Sorbonne'dan mezun olan ilk Türk kadını

Remziye Hisar'ın ilk çocuğu Feza Gürsey dünyaya geldikten sonra kısa bir süre sonra Darülmuallima'ya müdür olarak tayin olur. Hal böyle olunca, çocuğunu annesine bırakarak 'ya gider. Çalışma şartları ve hayat zorlu da olsa devam eden Remziye Hisar, eşinin tedavi için 'e gitmesi ve ona gelmesi için ısrar etmesi sonucu, o da kendisini de geliştirmek için Paris'e gider.

Sorbonne'da kimya bölümünde öğrenim görmeye başlar. Bu hem onun için hem Türk kadını için tarihsel bir gelişmedir... Sorbonne'da o yıllarda ve gibi çok tanınmış isimler ders vermektedir. Remziye Hisar'a göre onları tanımak ve derslerini izleyebilmek, bütün zorlukları unutturur...

1926 yılında Uygulamalı Kimya ve Genel Kimya, 1927 yılında Biyokimya ve 1928 yılında Genel Fizik sertifikalarını alır. Paris'te Maarif

Vekaleti'nin verdiği bursla öğrenim gören Remziye Hisar, doktorasına başlayacağı dönemde bursu kesildiği için yurda dönmek zorunda kalır...

Türkiye'de kimya öğretmenliği yaptıktan sonra Remziye Hisar, zorlu bir çaba sonucunda doktorasını yapmak üzere yılında yeniden 'e gider. Eşinden boşanmıştır ve artık bir de kızı vardır. Bu kez Paris'e kızı ve kardeşiyle giden Remziye Hisar, kendisini çalışmaya adar. 1933 yılında Paul Pascal ile doktorasını bitirir.

Remziye Hisar, fen alanında Sorbonne'dan Türkiye'den alınan ikinci doktora sahibi ve aynı zamanda ilk Türk kadın olur! (Türkiye'den ilk doktora jeoloji dalında Osman Hamdi Bey almıştır.)

Fransa Hükümeti'nden "Akademik Memur" nişanı

Doktora tezini tamamlamasının ardından Remziye Hanım, Türkiye'ye döner. 1933-1936 yılları arasında 'nde, 1936-45 yılları arasında da Türkiye'de çeşitli üniversitelerde kimya bölümünde doçent olarak görev yapar.

1949 yılında, Türk Üniversitesi Kadınlar Derneği kurucu üyeleri arasında yer alır.

1956 yılında, Fransa Hükümeti tarafından "Akademik Memur" nişanı verilir.

1959 yılında, İTÜ Maden Fakültesi'nde "Kimya Profesörü" olur.

Yılında emekliye ayrılan Remziye Hisar, tipik bir Cumhuriyet kadını olarak tarihe geçer... Ülkenin geçirdiği zorluklara da başarılarla da tanıklık etmiştir. Evlatları da kendisi gibi mesleklerinde başarılı iki bilim insanı olur. İlk çocuğu dünyaca ünlü fizikçi 'dir. Diğer çocuğu ise Milletlerarası Psikoloji Cemiyeti'nin tek Türk üyesi psikiyatrist 'dir.

Yılında Tübitak Hizmet Ödülü'nü alan Remziye Hisar, oğlu 'in ölüm haberini aldıktan iki hafta sonra, 1992'de vefat eder...

Saygıyla...

Ocak'ta geliyor

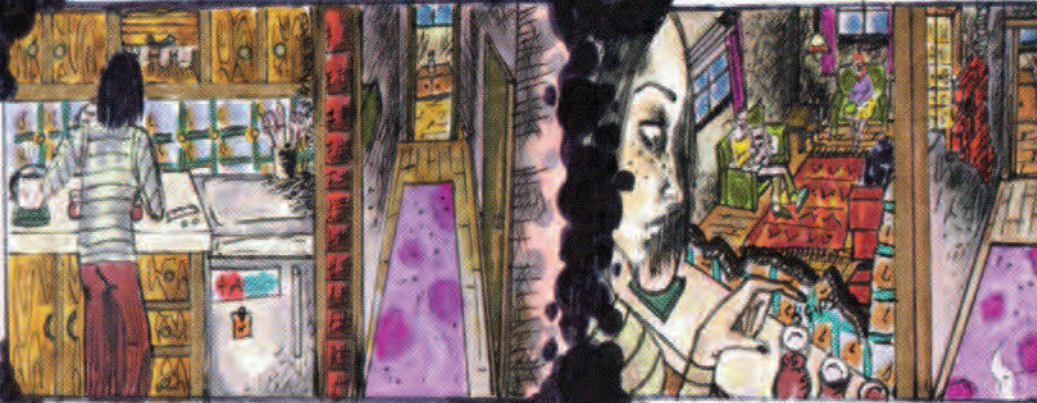

Hayat "evet" ve "hayır" ile doludur. Karşımıza çıkan her duvar gibi, her hayır hayra alamet değil gibi gelir bize. Oysaki "hayır", "evet" gibi bir kelimedir. Hayır bizi bastırıp minnacık ederken, evet, bizi besleyip büyütür, şişirir adeta.

Ailemin ısrarıyla, annemin temizliğe gittiği Nazlı denen koca zengini kadının tanıdığı olan doktor Ömer'in Muayenehanesine gelmiştik. Ömer'in fiyatı tuzluydu. Diğer doktorlardan tek farkı sosyete kadınların nasıl boynuzlandığını dinlemek ve metraji uzatarak banka hesabını 6 basamasa çıkarmaktı.

Bana birkaç soru sordu, küçükken geçirdiğim bir hastalık olup olmadığını, büyük bir ayrılık veya ölüme şahit olup olmadığımı sordu, sanki aileme sormamış gibi. Ona en büyük "travma"nın üniversiteye gönderilmek olduğunu söyledim. Zaten ailemin törelere hala bağlı olan geri kafalı yobazlar olduklarını anlamıştı sosyete doktoru, 6 basamaklı banka hesabı sahibi Doktor Ömer Altan.

Ve bana yardım etti. Bana verdiği bir kutu ilaç, ailemin evet demesini sağlayacakmış, bunu söyledi, aynen bunu söyledi. Beni ayakta m.kiyor gibime geldi biraz, ama patron o.

Tek yapmam gereken haftada 1 içeceklerle kanetirmaktı, 4 adet vardı zaten.

Annem Şukufe şeker tartırları ve baklava ağaçları arasında gezerken babam eve gelmemeye başladı. Evinde oturan, namazında, emekli memurdu.

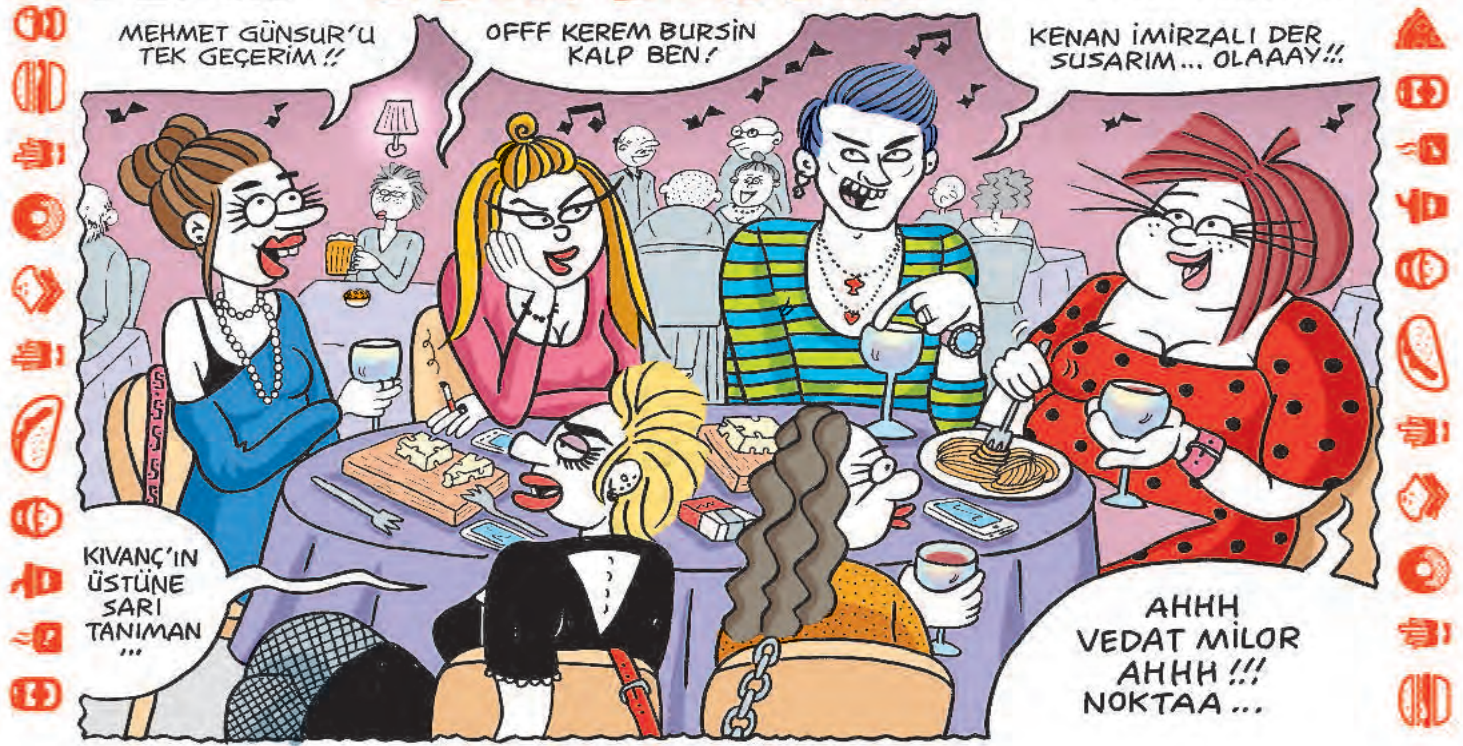
Oturup ilacı araştırmaya karar verdim. İlaç batı ülkelerinde 1950'lerde yasaklanmıştı. Beynin karar verme mekanizmasını etkiliyor ve kişi karar verirken sebep-sonuç ilişkisi kurmaya, 1 adım sonrasını düşünmemeye başlıyor. Bazı ülkeler bu ilacı seçtim veya referandum öncesi antidepresan olarak piyasaya sürmüş.

Ve dedemin köydeki zeytinliklerini sattılar. O sene kazandığım eğitim hakkımı koruyabildim. Şu an mı? Okulum biteli 3 sene oluyor. Çok iyi bir işim var ve zeytinliklerimizi geri aldım.

son.

PELİN "OBUR DÜNYALI"

IPEK ÖZSÜSLÜ

"KENDİMDEN BİLİYORUM"

FATİMA YILDIZ ERKAN
fatimayildizerkan@gmail.com

2018'e Diyeceklerim Var

Gökçen Erdoğan

2017'yi yedik, sıra 2018'e geldi. Bir süre daha el alışkanlığıyla 2017 yazacağız ama bana kalırsa kalplerimizden silmeye hazırız bu yılı. Zira bizi iyi hırpaladı.

Ana haber bültenlerinin felaketlerle dolu olduğu, kadın ve çocuk cinayetlerinin akıl almaz, vicdan kabul etmez rakamlara ulaştığı, "sen de mi!" dediğimiz çok Brütüs bir yıld. Açlık, yokluğun devam filmi gibiydi adeta. Elimiz her yere ulaşmadı. Elimiz çoğu yere uzanmadı. Çoğu hayat, biz haberdar olamadan söndü gitti. Bolca insan ve de hayvan hayatı. Evet nice canilerle tanıştık, hepsi kabusumuz oldu. Güzel şeyler olmadı mı, oldu. Ama olması gerekmez miydi zaten, daha çok olması gerekirdi. Birbirinden başka kimsesi olmayan insanlar için olmasa gerekenden çok daha az iyilik ve güzellik ettik. Yine de hiç yoktan iyiydik.

Şimdi 2018'e biraz büyük nasihati vereceğim müsaadenizle.

Herkese;

Sağlığın değerini hatırlatmayacak ama içten içe bildirecek kadar sağlık, Doyabileceği ve de paylaşabileceği kadar nimet, İnanıp başarabileceği, hak ettiği karşılığı alabileceği bir iş, Hayallerini gerçekleştirmek için kullanabileceği kadar para, Atamadığı adımları atmasına yetecek kadar cesaret ve imkan, Sevip sevebileceği ve düşünürken düşünüleceği bir aşk, Dileyene;

Tam vaktinde üstelik boş gelen sıcak bir otobüs, Reklamlarını dahi izlemeye değer bulacağı bir dizi, Yiyip yiyip kilo almayacağı bir bünye, Yağmurlu havada pat diye belirecek boş bir taksi, Adım başı rastlanacak şifresiz Wi-Fi ağı, Güzel çıkacağı, fotojenik bulunacağı estetik fotoğraflar, Bolca like, sadık follower, kaliteli okuyucu, dikkatli izleyici, Halden anlayan, dolu tabak gönderen iyi niyetli komşu, Kalın giyinince serinleyen, ince giyinince ısınan hava Her kimin aklından, kalbinden ne geçiyorsa, önemli önemsiz demeden onları ver onlara.

Yorgunuz. Bitkiniz. Ama asla umutsuz değiliz, biliyorum. Yeni yıl için planlarımız, belki pazartesi başlayıp salı bırakacağımız diyetlerimiz, üç günde bitirmeyi planlarken elimizde sürüklenecek kitaplarımız, bir heves başlanıp yarım kalacak hobilerimiz, terk etmeyi düşündükçe daha çok bağlandığımız sevgilerimiz olacak, biliyorum. Çünkü insanız. Ama umut hep var olacak, çünkü onun kendine has bir tadı var. Çünkü hayat tam da böyle bir şey; 2017'den belki de çok farklı olmayacağını bildiğimiz 2018 için heyecanlanmak, yaşasın hayat!

EX'TENTANELER

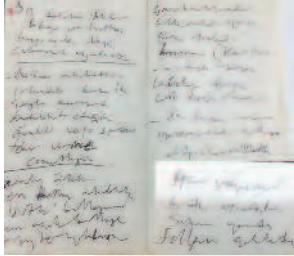
raziyeicoglu@gmail.com

PAPARAZZİYE

- Her Kadın birgün hayalindeki kocanın evdeki EX koca ile aynı adam olmadığını anlayacaktır.
- EX'ler sizi hayatta tek bir kere mutlu eder, o da hayatınızdan çıktığı andır...
- EX aşklar acıtır, yeni aşklar acıdır.
- EX mesele; karını ne kadar iyi aldattığın değildir, önemli olan evliliğini aldatırken neleri hissetmediğindir...
- Bütün flörtler EX'inizin huylarını değiştireceğinizi sanmakla başlar ve aslında değişenin kendiniz olduğunu anlamakla biter...
- EX'ler hep daha genç birine kaçır, ama EX gittikten sonra geride kalana hep gençler gelir...
- Sevgili olmak için tavlama sözlerinde; **"Sen bunu kaç kıza söyledin?"** deyişin, EX iken; **"sen kaç kıza böyle aldattın?"** olarak dile gelir...
- EX kaynanaya her tür robot, rondo, kahve makinesi, mikser vs. özel günlerde hediye alınır. Ama yine **"onları çıkarması, yıkaması zor"** diyerek klâsik züccaciye dükkânı gibi kutuları ile raflara kaldırır. Her şeyi ilkel sistem ile yapar ve ona yardım eden ve bu hediyeleri ona alan evlatlar gelinler de aynı şekilde ilkelliği kullanmak zorunda bırakılır...

- İlgili işiniz bittikten sonra **"Umarım bir daha görüşmeyiz"** diyeceğiniz kişileri sıralayacak olursak; - Ameliyat olduğun doktor, - Son taksidini ödediğin borçlun, -Tesisatçı ve - EX Koca...
- Gelinlerine dünya ötesi zulmünü esirgemedi yapan EX kaynana bile kaynanasından şikayetçiydi...
- **"Bozuk El Yazısı, Bozuk Kişilik Göstergesidir"** diye bir rivayet duymaz olaymışım. Eğitim hayatım

boyunca okunabilir, net, düzgün el yazım EX ile birlikteliğimde bozulmuş, kendi yazdığımı kendim okuyamayacak, bir eczacıya okutmayı düşünecek kadar doktor reçetemesi bir hal almıştı. Yıllar sonra biraz okunacak hale gelişle, kişiliğimi EX'in bozuk etkisinden kurtarıma işaretler sanmaktayım...

- Espresso'yu bile, EXpresso olarak okuyor, EX'in cafe menülerine eklendiğini sanıyordum...

- Şehirler arası kilometrelerce deniz aşırı yolu beraber gelmişiz, su içmek için Abimin dolabını açmışız. Dolap kapağında yumurtaların yanında son kullanma tarihli kağıdını görünce; **"sen mi koydun?"** dedi denyo EX. Güneri Abim dışarıdan seslenerek tartışmaya son noktayı koydu; **"Oooolumm biz kardeşiz !!"**.. Kardeş olarak aynı davranışları göstermemiz ayrı bir tartışma konusu olsun. İşte o saniye anlamıştım ki Evlilik Hayatında EX

sadece böyle bir detayı hatırlayan, absürd davranışlarımı tanıyan Elinoglu idi. RESİM 4__

- EX iyi ki bana aşık değilmiş, iyi ki sevmiyormuş. Ya **"aşığım, seviyorum"** ayağına sanal profillerden siber zorbalık etseydi. Şimdi **"iyiki"** değil **"keşke"** diyecektim...
- EX'ten ayrılan her zaman kazanır. Çünkü herkesi EX gibi bilir ve gardını alır...
- EX'ten sonra, yoğun antipatiden dolayı aldatıldığım kadında her ne varsa, **Uzun tırnaklar, geniş kalçalar, düzenli iş** vs. ben de olmaması için çabaladım...

Evlensel Meseleler...

- Boşanmış insandan herkes vebalı gibi kaçıyor, niyeti kötü yaklaşan da, başka niyetle yaklaşıyor. Ve herkes kaçtığı için yaklaşıp da şüphe duyuyor insan... Tam manasıyla yaşanan şey Zincirleme Reaksiyon.
- Resmi nikâh resmi kayıttır. İmam nikâhının kaydı yoktur. İmam nikâhı yapılırken çekilmiş resim, parmağındaki yüzük ile evlendiğini bilmeden sana evlenme teklifi eden bir başkasına ispatlayamazsın. İmam, şahitler, imam nikahlılar ve sadece Tanrı bilir...
- Hastalıklar genetik, boşanmalar kinetiktir.

Kadın Yanım...

- Yaş ilerledikçe, rüya, fal yorumları iyice indirgenerek bakılıyor ve okunuyor artık... Bebek olacak, nişan olacak, bal ayı olacak, eşinizle ikinci bal ayı olacak, para pul gelecek gibi şeylerin seninle ilişkisi kesiliyor fal, rüya alemlerimde...
- İnsanlarda olmasını umduğum netlik gibisinden, örgüde bile kullanacak kadar yumuşak, esnemeyecek kadar katı olan ve iki tarafı kullanılabilir örneklerden, desenlerden hoşlanıyorum... Ters olmamalı, her tarafı kullanılabilir düz yüz olmalı...

- Kalem kılıçtan üstündür, bazen kâğıt da jiletten keskindir...

Sokak Kapısı önü muhabbetlerim; apartmanı silmek için kova ile su isteyen kadın ile baş ağrısı, grip.. Damacana ile su getiren Sucu ile siyaset...

- Çantanızı hiçbir zaman düzenli yerleştirmeyin !. Böyle çok şeyler alır, ama bir yerde bir şey çıkarmaya kalkışsanız, havaalanlarında vs. güvenlik aramasında boşalttırılsa, bir daha asla sığdıramazsınız. **"İllâki"**

Raziye İçoğlu

düzenli yerleştireceğim" ci bir tip iseniz, o düzenli yerleşimin içine yedek bir bez çanta katlayıp sıkıştırın..

Ananeler...

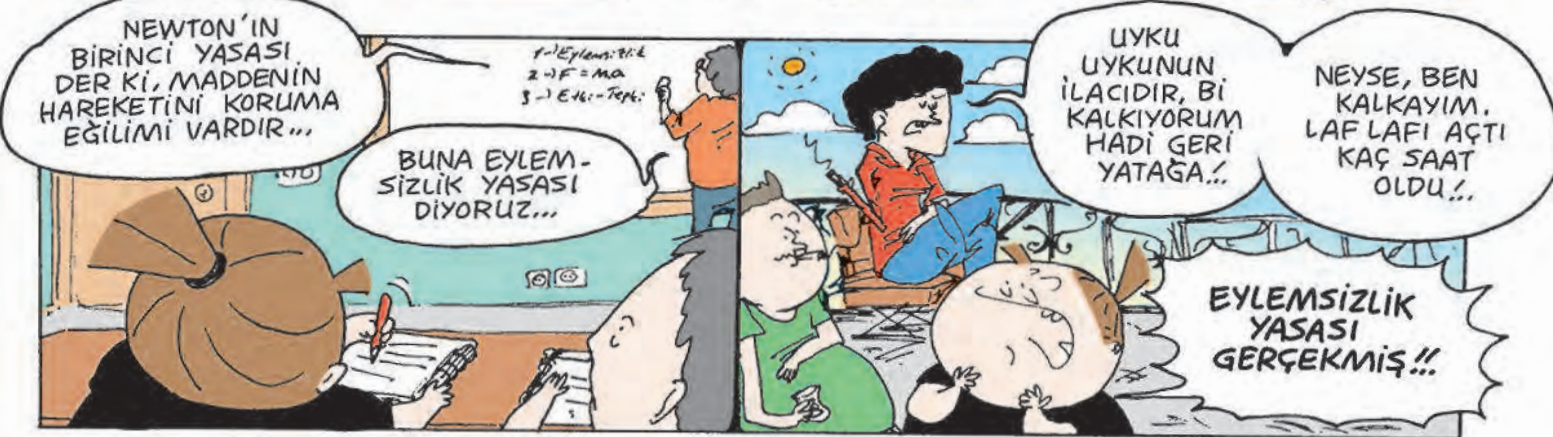
- Annemin kendince sınanmış tespiti; **"tüp bebekler çok yaramaz oluyor"**. Nice Bilim – Teknik – Tıp dergileri yazsa şüphe duyacağım, ama anne söyleyince doğruymuş gibi geliyor...

Ev Babaları...

- Her baba açtığı iş yerine çocuğunun adını koymak ister ve kaçınılmaz, genellikle de bu hep böyle olur. Bugünden tam 39 yıl önce kardeşimin doğacak olmasına aylar kala, Babam çöp olarak atılmış, en az 5 mt. boyunda kocaman, afli, tarifi mümkünsüz, çıkma bir tenekte tabela bulmuş ve kardeşime bu tabelada yazan ismi koymak istiyordu. Herkes çocuğunun adını dükkâna koyar, babam ise bulduğu tabelanın ismini çocuğuna koymak ve bedavadan tabelayı dükkâna takmak istiyordu. Bu çok denk düşmüş bir tesadüftü, hem çocuğu olacak ve hem de elektrikçi tabelası, sabah erken açıp, akşam geç kapattığı, varolan dükkânının mesleğiymiş.. Dünyadaki bütün ebeveynler gibi diğerlerinden uzun bir ara sonra olan çocuklardan umulan beklentisi; **"Zaten o benim umudum, yaşlılıkta bana bakacak, elimiz, ayağımız olacak"** diyordu.. Cinsiyet bildiren Ultrasonuz yıllar, kız mı erkek mi doğacak Acaba? bilmiyoruz, ama **"olsun, Umut hem kız adı da olur"** diyordu Babamız... Ve kardeşim doğduğunda, kimlik çıkarırken baba sözü dinlemeyip özene bezene anlamlar yükleyerek koyduğumuz, **Umut** olmayan başka bir ismi nüfus memurları ceza verircesine resmen yanlış yazmışlardı ve artık şimdilerde o yanlış ismi serbest kullanımda da kabullendik.

KÜÇÜKKEN GÖRDÜĞÜM

bengisu akürek

Kahrolsun Esenyurt! Yaşasın Matrix!

yaseminolur@yahoo.com

YASEMİN OLUR

Bayan Yanı
Şubat sayısında
9 farklı cetvelden
biri sizin olacak.

On katlı bir bina yüksekliğine fırlatıldım. Midem ağzımdan çıkacak. Aklımı yitirecek gibi korkuyorum. Oturduğum koltuğa tutunmak biraz cesaret verici oluyor. “Ellerinizi bırakın!” sesine güvenip ellerimi salıyorum. Ya düşersem, beni kim tutacak? Sürekli yükseğe fırlatılıp aşağıya düşüyorum. Benim korkak söylenişlerime kakhahalar eşlik ediyor. Sonra birden artık yukarı fırlatılmam son buluyor ve “Bitti artık, gözlüğü çıkarabilirsiniz.” cümlesiyle denileni yapıyorum. Gözlüğü çıkardığımda kızım beni kameraya aldığını söylüyor. Çok komik görünüyormuşum sanal gerçeklik gözlüğüyle bağırışırken. Çevremde toplanmış ve gülümseyen gözlerle bana bakan üç beş kişi de ortamı terk ediyor. Bence gülünecek hiçbir şey yok. Zihnim afalliyor. Bir sanal gerçeklik gözlüğünün yaşattığı bu his beynimi dumura uğrattıyor. “Neyin Matrix’i ulan bu dünya?” diye geçiriyorum beynimin kıvrımlarından. Sonra “AVM filozofu mu kesildin başıma be kadın,” diyip kendimi Gratis’teki indirim tabelasının cazibesine bırakıyorum. İki dış macunu, pamuk, göz makyajı temizleyicisi aldıktan sonra kızıma tatlı ısmarlayacağım mekâna doğru gidiyoruz. İndirimden aldığım kozmetik ürünlerimi sevip, kızımın profiterollü pastayı midesine gömüğünü seyrederken “Belki de seyrettiğin herkes sadece birer yansıma. Onları sen kendi beyninden yaratıyorsun ha? Ne dersin?” sorusu gelip yanımdaki boş sandalyeye oturuyor. Kibarca gönderiyorum onu. Şimdi sırası değil ki arkadaşım. Eve gidince ilgileneneğim senile.

Kısa bir süre sonra kendimi odamda buluyorum. Kendime ait odamda, koltuğumda düşünüyorum. Dışarıdan köpek havlamaları geliyor. Hava yağmurlu. Sırtımda bir şal var. Oraya nasıl geldim, bilmiyorum. Fakat başka bir sorun zihnimi meşgul ediyor. Soruyorum nasıl oluyor da bir gözlük beni yüksekten düştüğüme ikna edebilir, diye. Peki kim inkar edebilir ki yaşadıklarımızın bir hayal olmadığını? Yerimden kalkıyorum. Oda soğuk geliyor. Kaloriferin derecesini yükseltiyorum. Arkamdaki kitaplığa gidip kitapları karıştırmaya başlıyorum. Bir cevaba ihtiyacım var ve cevap bende değil. Bunu fark edince şalıma daha çok sarılıyorum. Şalıma sarılmış bir halde kitapların üzerinde gözlerimi gezdiriyorum. Ne çok kitap var. Bir an sonsuz kitaplar dolanıyor etrafıma, bir boşluk oluşturuyorlar, oluşturdukları boşluğa düşüp yuvarlanırken kitaplardan bir tanesine tutunmaya çalışıyorum. Tuttuğum kitapla tekrar zemine basıyor ayaklarım. Neymiş, diye kapağına bakınca Fernando Pessoa’nın *Huzursuzluğun Kitabı*’nı aldığımı görüyorum. Rastgele bir sayfa açıyorum. Hep yaptığım bir şey bu. Sorulara cevap aradıkça tesadüflerin yolunu izlemeyi seviyorum. Rastgelelik her zaman mesajı tam verir, biliyorum. Açtığım sayfada “*Dış dünyanın varlığı, sahnede oynayan bir*

aktörün varlığına benziyor: Varolduğuna şüphe yok, ama kesinlikle bambaşka bir şey olarak.” Bu cümle kafamı daha da karıştırıyor. Yaşadığım dünyanın gerçekliğiyle çeliştığım bu anda bu cümle “daha da kudur” dercesine bir yanıt olarak karşımda duruyor ama ben durmuyorum. Bir sayfa daha “*Bir büyü üstadının şu korkunç sözleri de hiç aklımdan çıkmaz: “İsis’i gördüm,” der “İsis’e dokundum: Ama varolup varolmadığını bilmiyorum.”*

Yaşadıklarımın görüldüğü gibi olmadığı fikri hoşuma gidiyor bir an...İsis’e dokundum ama var olup olmadığını bilmiyorum...Yaşamdan sahneler geliyor aklıma. Ölüm, işkenceler, kazalar, felaketler... “Belki”, diyorum “belki... var olup olmadığını bilmiyorum”... Sonra kızım geliyor aklıma, ya o bu gerçekliğin neresinde? Bu simülasyona dayanmak için bana verilen bir bonus mu? Bilmiyorum. Kitabı karıştırırken önceden altını çizdiğim bazı satırlar dikkatimi çekiyor.

“Bazen, herkes gibi bana da ne olduğumu açıkça gösteren aktif hayata daldığım halde, tuhaf bir şüphenin şöyle bir yoklayıp geçtiği oluyor; var mıyım, bunu artık bilemez oluyorum, bir başkasının rüyası olabileceğimi hissediyorum; adeta etim hissediyor bir roman kahramanı olabileceğimi; akıl almaz bir hikâyenin baştan sona uydurma gerçekliğinde, yazı dilinin çalkantılarına uyarak devinen bir kahraman.”

Oda sıcak gelmeye başlıyor birden. Şalımlı üzerimden atıyorum. Bir soruya cevap bulmanın hafifliğini yaşıyorum. Aydınlanmak denilen şeyde yeni doğan bir bebek kokusu var. Kitabı aldığım rafa koyuyorum. Bir roman kahramanı olmanın verdiği bilinçle koltuğuma oturuyorum. Yüzümde muzip bir gülümseme, bu romanda eksik bir şeyler olduğunu gösteriyor bana. Aldığım mesajı “yazar”a iletirim ve başlıyorum hem yazıp hem oynamaya:

“O yağmurlu günde bu havada en iyi ne yapılır diye düşünen Yasemin, mutfağa gidip kendine bir bardak çay aldı. Cam kenarına oturup yağın yağmuru izlerken yedi yaşındaki kızı odasından içeri dalıp annesinin kucağına atladı. Yasemin kızını kokladı. Ona güzel sözler söyleyip bir bardak süt getirmek için yerinden kalktı. Döndüğünde kızını yerde bebekleriyle oynarken buldu. Sütü yere, kızın yanına koydu. Yağmur hızlı hızlı yağarken pencereyi açmanın ne kadar saçma olabileceğini düşünüp pencereyi sonuna kadar açtı. Yüzüne vuran yağmur damllarına bir dil atıp avazı çıktığı kadar bağırdı:

“Kahrolsun Esenyurt! Yaşasın Matrix!”

*Bu anlatıda Fernando Pessoa’nın kitabından tesadüfen alıntılanmış söylenen cümleler tesadüfen alıntılanmıştır. Kitaplara inanın, onlar size yol gösterir.

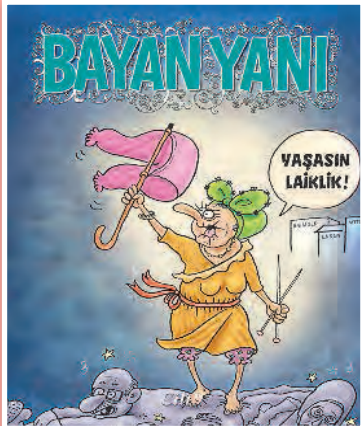
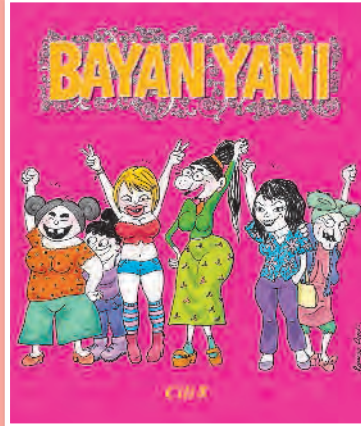
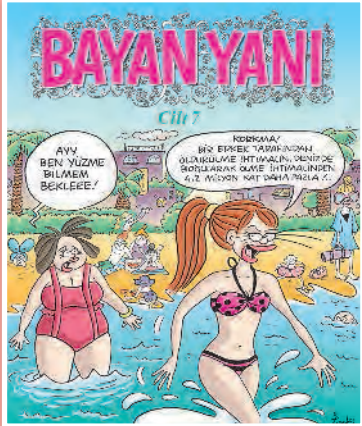

Fetiye Nene

İpek Özsüslü

PARTY HARD

Bayan Yanı ciltleri çok yakında tüm satış noktalarında

